

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Τ
Ο
Μ
Ο
Σ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

Α
Ρ
Ι
Θ
Μ

116

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Toronto, Ont., Can.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Vol. V. No. 116. — November 1, 1939

Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς
Ἑλληνοπαῖδας τῆς Ἀμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Με ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικὰς, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχὰς, τὸ βιβλίον ἐλκύει τοὺς μαθητὰς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 100 ἀπλοῦστα μαθήματα. Ἐκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸ βιβλίον ἐξηγούνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναοὺς μας, με ἐρωταποκρίσεις ἀπλᾶς. Τὸ κάθε Ἰ. Ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλα αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς Ἀμερικῆς. Πολυτελὲς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἓνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες με πολλὰς ἀριστογραφικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικὰς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτικὴ, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνοπούλα τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμέναι ἐρωτήσεις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι πολὺ βοηθητικαὶ τόσοι διὰ τὸν διδάσκαλον ὅσον καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς. Ἐπὶ ἀρίστη ποιότητος χάρτου καὶ με πλείστα εἰκόνας. Ἐνεκρίθη ὡς ἡ καταλληλότερα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν συνιστῶμεν ἀνεπιφύλακτως. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Σχολεῖα. Με πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπληραγμένη κορασιζικῶν κανόνων, ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀρίστη ποιότητος χάρτου καὶ με στοιχεῖα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.50.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. — ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνοπαῖδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλείστα ὅσα ἔργα κατάλληλα διὰ τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἐορτὰς κλπ. ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ Ἔργα καὶ Κομψιδίαι, κλπ. Ὅλα με νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα. Ἐκδοσις Ἀμερικανικῇ. Τιμᾶται χαρτίδωτον \$1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer). — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδιά μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμευθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οἰασδήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται με ἀπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις αἱ βάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα Ἀπλὴ καὶ Συγχρονισμένη Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς. By G. C. DIVRY.

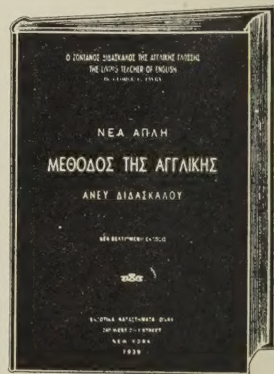
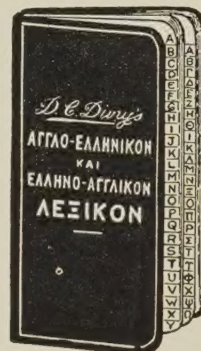
Ἡ πρώτη καὶ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἶκον ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀμερικανῶν, παιδίων ἢ ἐνηλίκων. Εὐμέθοδος, πρακτικὴ, εὐκολωτᾶτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς διὰ παραδειγματῶν, λέξεων ἢ ἀπλῶν φράσεων. ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν χαρακτηριστῶν. Ἐλκύει ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητὴν, διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως με τὸ εὐκολώτερον σύστημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, εὐανάγνωστα κλπ. Πολυτελὲς δεδεμένη τιμᾶται \$1.50

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης»—ὑπὸ G. C. DIVRY.

Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς, γραφεῖσα ἐπίτηδες χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Σύστημα ἀπιστευτῶς ἀπλὸν καὶ πρακτικόν. Ἀρχίζει ἀπὸ ἀπλᾶς, συνήθεις ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ λέξεις καὶ φράσεις καὶ προχωρεῖ βαθμικῶς εἰς δυσκολώτερα θέματα, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ δύναται νὰ μεταχειρίζεται ὅσα μανθάνει καὶ νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχεδὸν μαθήματος. Ἡ γραμματικὴ εἶναι ἐφαρμοσμένη μαζὺ με τὰς λέξεις καὶ φράσεις, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ τὴν μανθάνῃ ἀσυνείδητως. Προφορὰ Ἀμερικανικῇ, ἀπολύτως ἀκριβῆς. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι κατάλληλος διὰ μαθητὰς ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους, οἱσδήποτε ἀναπτύξεως. Πανόδετος \$1.25

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY.

Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Λέξεων. Ἐπίσης περιέχει Παράρτημα Σπανίων Λέξεων, Γεωγραφικὰ καὶ Κύρια Ὄνόματα, Σύντομον καὶ Ἀπλὴν Ἀγγλικὴν Γραμματικὴν, Χάρτας πολυχρόμους καὶ πολλὰς ἄλλας χρήσιμους πληροφορίες. Χρυσόδετον, με δύο Εὐρετήρια, τιμᾶται μόνον \$1.25.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε' 'Αρθ. 116

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΤ-ΔΗΣ

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μερικά Κοινοῖτες αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν δώσει τὴν ἀπαιτουμένην μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον, πρὸ παντὸς ἐν τῇ Μεγάλῃ ταύτῃ Χώρα, ἔχει ὑψίστην ἀποστολὴν. Αἱ ὀλίγαι αὗται Κοινότητες δὲν θέλουν νὰ κατανοήσουν βαθύτατα ὅτι τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή τοῦ παιδὸς καὶ νὰ δημιουργηθῇ ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον δὲν δίδει θρησκευτικὰς μόνον πληροφορίας, δὲν διδάσκει Ἱστορίαν, δὲν διδάσκει χρονολογίας μόνον καὶ ὀνόματα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς προσπαθεῖ, εἰς μίαν βαθυτάτην θρησκευτικὴν φιλικὴν ἀναστροφὴν, νὰ καλλιέργησιν ὥραϊα καὶ ὑψηλὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη. Ζητεῖ νὰ μεταδώσῃ ὅχι γνώσεις ξηράς, ὅχι τύπους συνήθεις, ἀλλὰ ζωὴν θρησκευτικὴν, χαρὰν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Χριστόν, ὁ Ὅποιος ἦτο καὶ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ ὁ αἰώνιος Μέγας Κατηχητὴς ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ διὰ τοῦ καλῶς ὀργανωμένου Κατηχητικοῦ Σχολείου καλλιεργουμένη σωτήριος ἀγωγή ἐκζητεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς χριστιανικὰς ιδιότητας τοῦ παιδίου πρὸς ἀπώτερον σκοπὸν νὰ δημιουργήσῃ ἄνθρωπον πραγματικῶς θρησκευόντα, ἀληθινὸν ὁπαδὸν τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, πολίτην χρησιμώτατον διὰ τοὺς ἄλλους καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τόν.

Τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον, ἐν Ἀμερικῇ δι' ἡμᾶς πρὸ παντὸς τοὺς ὁμογενεῖς, ἔχει ἀναλάβει τὴν μεγαλύτεραν ἀποστολὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐχει δηλαδὴ ὡς ἀποστολὴν του νὰ ἐξυψώσῃ τὰ παιδιά καὶ νὰ τὰ διαφυλάττῃ εἰς τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἀθωότητα, εἰς τὴν ἰδίαν ἐκείνην τελειότητα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν διετέλουν ὅτε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, προσβλέπων πρὸς αὐτὰ μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐκείνην γλυκύτητα, ἐτόνισεν: —«ἀφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς ἐμέ· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». (Ματθ. ΙΘ' 14).

Ἐπομένως αἱ Κοινότητες ἐκεῖναι αἱ ὀλίγαι, αἱ ὁποῖαι δὲν κάμνουν τὸ πᾶν διὰ νὰ δώσουν εὐκαιρίαν εἰς τὸν πλήρη καταρτισμὸν τοῦ Κατηχητικοῦ τῶν Σχολείου μετὰ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα, μετὰ εὐπρεπεῖς

πρωτίστως αἰθούσας, μετὰ χάρτας, μετὰ εἰκόνας, μετὰ κατὰλόγους εἰδικούς, μετὰ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐφόδια, ὡς ἀκριβῶς ὑποδεικνύει καὶ τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας καὶ κυρίως δὲ καὶ πρὸ παντὸς μετὰ Κατηχητὰς καὶ Κατηχητρίας εὐσεβεῖς καὶ ἱκανοὺς καὶ ζηλωτάς, δὲν κάμνουν ἄλλο παρὰ νὰ «κωλύουν τὰ παιδιά» ἀπὸ τοῦ νὰ παραμείνουν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ναζωραίου, τοῦ πρώτου Διδασκάλου καὶ Κατηχητοῦ.

Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, «ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας», (Ματθ. ΙΘ' 15) ἠυλόγησε τὰ παιδιά ὡς πολίτας τοῦ οὐρανοῦ, ἐὰν Αὐτὸς συνέστησεν ὅπως καταβάλλωμεν πάντοτε ἰδιαίτεραν προσοχὴν ὑπὲρ τῶν μικρῶν καὶ τῶν ἐλαχίστων, αἱ Κοινότητες ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι δὲν φροντίζουν διὰ τὴν πλήρη ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῶν δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἔρχονται εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐτόνισεν Αὐτὸς ὁ Θεμελιωτὴς τῆς Πίστεως.

Δὲν εἶνε «ἀστεῖον» τὸ ἔργον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Ἀπαιτεῖ θυσίας καὶ θυσίας πολλὰς. προϋποθέτει τόσας αἰθούσας ἢ περιορισμένους χώρους ἢ παραδόσεις ὅσαι εἶναι καὶ αἱ τάξεις του, οὐδεμία δὲ τάξις εἶνε δυνατὴ νὰ περιλάβῃ, προκειμένου περὶ κατηχήσεως, ἄνω τῶν δεκαπέντε ἢ εἴκοσι τὸ πολὺ μαθητῶν ἢ μαθητριῶν.

Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι φοιτοῦν εἰς τὸ Κατηχητικὸν παιδία ἡλικίας ἀπὸ 6 ἕως 15 ἐτῶν εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ παιδιά αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ συγχωνευθοῦν εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας τάξεις. Ἀπαιτοῦνται ἀρκετὰ δαπάναι καὶ εἰδικὸς ἄνθρωπος, φίλος τῶν παιδίων, μεμορφωμένος καταλλήλως, ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε ὁ ἐπιβλέπων καὶ νὰ κατευθύνῃ τοὺς Κατηχητὰς καὶ τὰς Κατηχητρίας διὰ νὰ εἶνε γόνιμον τὸ ἔργον.

Δὲν εἶνε δυνατόν, χωρὶς ἔξοδα, χωρὶς δαπάνας, ὅπως—ὅπως δηλαδὴ καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων, νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ τάδε Κοινότης συντηρεῖ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἄξιον λόγου καὶ ἐπιτελεῖ πλήρως τὸ ἄλλως βαρύντατον καὶ δυσκολώτατον ἔργον τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατήχησιν τῶν ὁμογενῶν μαθητοπαίδων, ἐὰν δὲν δίδῃ μεγίστην προσοχὴν εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀπαραιτήτους ὅρους.

Τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τὰς μὲν καλὰς προδια-

θέσεις (τὰ ἔμφυτα δηλαδή) τοῦ ἀνθρώπου-παιδὸς τὰς ἀναπτύσσει καταλλήλως, τὰς δὲ κακὰς προδιαθέσεις φροντίζει νὰ περιορίσῃ. Καὶ εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ δυσκολία τοῦ ἔργου του. Προσπαθεῖ, μὲ ἄλλας λέξεις, νὰ ἀνεύρῃ εἰς τὰ παῖδιά, πρὸ παντὸς ὅσα διανύουν τὴν μεταξὺ 10 καὶ 13 ἐτῶν ἡλικίαν, τὰ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἔμφυτα διὰ νὰ τὰ καλλιεργήσῃ καταλλήλως. Διότι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν: «οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων». (Ματθ. ΙΗ' 14).

Ἕνας μέγας ἀνθρωπολόγος, κατόπιν μεγάλης παρακολουθήσεως τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, εἶπε κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος τὰ ἑξῆς: «τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον σκοπὸν ἔχει νὰ ὑψώσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν τελειότητα». Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ σοφὸς ἐκεῖνος παιδαγωγός, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν σχετικῶς μὲ τὸ μέγα ἔργον τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς διὰ μέσου τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Κατὰ ταῦτα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ Κοινότης ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ ἡ ὁποία νὰ καθυστερῇ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου καὶ νὰ μὴ συμμορφώνεται πλήρως καὶ τελείως πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τὸ ὁποῖον ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ φροντίζει νὰ βελτιώσῃ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὴν ἐργασίαν τῆς ἐπιτυχοῦς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς διὰ μέσου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερατικοὶ μας Προϊστάμενοι οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν θέλησιν ἔχουν νὰ προαγάγουν τὸ ἔργον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ἔχουν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ὅχι μόνον τῶν Κατηχητῶν καὶ τῶν Κατηχητριῶν, ἔχουν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ὅχι μόνον τῶν μητέρων, ἀλλ' ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην καὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ὅπως ψηφίζουν ἐκάστοτε τὰ σχετικὰ κονδύλια διὰ τὴν εὐπρεπῆ διατήρησιν τῶν σχετικῶν αἰθουσῶν, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐν γένει ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων ἐφοδίων τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Ἄλλως οὐδεμία θετική, ἀξία λόγου, ἐργασία θὰ γείνῃ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου ἐὰν δὲν θὰ θελήσωμεν, π ρ ὀ π α ν τ ὅ ς τ ὁ ρ α, νὰ δείξωμεν περισσότερον, ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀναεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἐν ἔτος, προπληρωμένων

Ἀρχιμ. Γ. Π.

ΑΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ

Ἡ Ρώμη ἔχει πολλὰ λείψανα τῆς πρώτης Χριστιανικῆς δόξης, πολυτίμους θησαυρούς. Καὶ οἱ θησαυροὶ αὗτοι εἶναι: αἱ Χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ αὶ Κ α τ α κ ὀ μ β α ι τῆς. Περὶ αὐτῶν θὰ ἀπασχοληθῶμεν εἰς τὰ προσεχῆ 3-4 φύλλα, ἀναγράφοντες τὰς σημειώσεις μας ὡς τὰς εἰχομεν κρατήσῃ κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος ὅτε εἰχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ρώμην κατ' ἐπανάληψιν.

Αἱ Κατακόμβαι ἐκεῖναι τῆς «Αἰωνίας Πόλεως», πολλὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀνήλια βάθη, ὅπου οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ καὶ ἰδιαίτατα αἱ πρῶται Χριστιανῆς, ὑφίσταντο μυρία ὅσα ὅπως ἀναδείξουν θριαμβευτὴν τὸν Χριστιανισμόν, ὑπῆρξαν ἢ κοιτῆς τῆς μετὰ Χριστὸν Ἱστορίας. Διότι ἀπὸ τῶν κρυπτῶν ἐκείνων ἀνέτελλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ψυχικῆς ἀναγεννήσεως.

Αἱ Κατακόμβαι, ὅπως γνωρίζομεν, δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ ἀρχαῖα λατομεῖα (πετροκοπτεῖα) ἔξω τῆς Ρώμης. Ἀπὸ αὐτὰ οἱ Ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐπρομηθεύοντο πέτρας δι' οἰκοδομὰς. Εἰς τὰ λατομεῖα ἐκεῖνα κατὰ τὰ πρῶτα-πρώτα χριστιανικὰ χρόνια κατέφυγον οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ἄστεγοι διὰ νὰ εὕρουν ἄσυλον κατὰ τοὺς διωγμούς τοῦ Νέρωνος, τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τῶσιν ἄλλων δικατῶν.

Ἐκεῖ καὶ οἱ πρῶτοι-πρῶτοι Χριστιανοὶ τῆς Ρώμης καὶ τῶν περιχώρων ἠναγκάζοντο νὰ καταφύγουν ὁσάκις ἐυρίσκοντο εἰς δύσκολον θέσιν λόγῳ τοῦ ὅτι ἐδιώκοντο ὡς ὁπαδοὶ τῆς Νέας Θρησκείας, τῆς Θρησκείας τοῦ Ναζωραίου. Κατόπιν ἀπὸ μίαν πρόχειρον πολλὰκις ἐπιδιόρθωσιν, μετέβαλλον τὰς σκοτεινὰς ἐκεῖνας τοποθεσίας εἰς τόπους παρηγορίας, χαρᾶς καὶ ἐλπίδος καὶ ἐκεῖ ἐτέλουν τὰς θρησκευτικὰς τῶν τελετὰς καθὼς καὶ τὸ Ἱ. Μυστήριον τῆς Θεείας Εὐχαριστίας.

Πολλὰ εἶναι αἱ τοιαῦται Κατακόμβαι, εὐρισκόμεναι πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ Ποταμοῦ Τιβέρεως πρὸς τὸ τέμας τοῦ Ὀδοῦ Ἀππίας. Αἱ ἀρχαιότεραι αὐτῶν ἐχρησιμοποιῶντο κατ' ἀρχὰς καὶ ὡς τάφοι. Ἐν αὐταῖς χιλιάδες Χριστιανῶν, συλληφθέντες κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ὑπεβλήθησαν εἰς θάνατον μαρτυρικόν.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ὅμως ἀνεγνώρισε τὴν Θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ ὡς Θρησκείαν τοῦ Κράτους ἀντὶ τοῦ εἰδωλολατρισμοῦ. Καὶ ἀπὸ τότε, δηλαδή ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Δ' αἰῶνος, ἔπαυσαν οἱ Χριστιανοὶ νὰ κρύπτονται ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ νὰ θάπτουν ἐκεῖ τοὺς προσφιλεῖς νεκρούς των.

Ἡ ταφὴ ἤρχισε νὰ γίνεταί εἰς τοὺς αἰολόγρους τῶν Ἱερῶν Ναῶν οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ κτίζωνται ἐκ θεμελίου ἢ δι' ἀνακαινίσεως Ἑθνικῶν Ναῶν. Κατὰ ταῦτα, ἀπὸ τότε αἱ σκοτεινὰ ἐκεῖναι καὶ μυστικιστικαὶ Κατακόμβαι δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, ὅπως ἀντιλαμβάνεται ὁ περιηγητὴς, παρὰ ἱστορικὰ μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῆς γεννήσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὅταν κατορχώμην εἰς αὐτὰς κρατῶν λόγῳ τοῦ σκότους, ἀναμμένον λεπτὸν κηρὸν, τῇ συνοδείᾳ ἐνὸς Βενεδικτίνου μοναχοῦ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἐντεταλμένοι διὰ τὴν εὐπρεπῆ διατήρησιν τῶν Κατακομβῶν, ἐν βαθύ θρησκευτικῶν αἰσθημάτων μετέλαβε, ἰδιαίτερος ὅτε προῦχώρησα πρὸς τὸν δαιδαλωδὴ ἐκεῖνον ἀπέραντον τάφον, ὅπου βλέπει ἀδόκηται ἐκεῖ προχείρους βομούς, ἀλλὰ ἀλλ' ἐπιβλητικὰ θυσιαστήρια τῶν πρώτων-πρώτων Χριστιανῶν μας.

Θεοδόρητον Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ζ'.

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξητάσθησαν αἱ σκέψεις τοῦ Καθηγητοῦ COMPTON ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξελίξεως ὡς ἐρμηνείας καὶ τρόπου τῆς ἐμφανίσεως τῶν ζωικῶν ειδῶν. Καὶ παρετέθησαν ἐπιχειρήματα καὶ τοῦ Ὁμιλητοῦ καὶ ἄλλων Ἐπιστημόνων ἐναντίον φανταστικῶν ὑποθέσεων τῆς Σχολῆς τῆς ἐξελίξεως, ἡ ὁποία ὡς ἐξεθέσαμεν εἴτε ἀληθὴς εἶναι εἴτε ψευρὴς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐπιφέρει προσβολὴν κατὰ τῆς Θρησκείας. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον διότι ἡ Θρησκεία δὲν ἔχει ὡς θέμα τῆς τὴν φυσιολογικὴν καὶ βιολογικὴν ἀκριβολογίαν ἀλλὰ καὶ διότι ὡς θεωρία δὲν δύναται νὰ στηρίξη βάσιμον ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως Ἐκείνου ποῦ κατευθύνει τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς «μετὰ σκοποῦ εἰς τὰ δέοντα».

Συνεχίζοντες τὴν ἐξέτασιν τῶν σκέψεων τοῦ Καθηγητοῦ COMPTON εὐρισκόμεθα εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς διαλέξεώς του τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν σχέσιν τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ μερικὸς Ἐπιστήμονας παρετήρησεν ὁ Καθηγητὴς, αἱ μαρτυρίαι περὶ τῆς παρουσίας μιᾶς Διανοουμένης Δυνάμεως ἐνεργοῦσης εἰς τὴν φύσιν μὲ τὰς ὁποίας ἀπασχολήθημεν, χαρακτηρίζονται μὲν ὡς βάσις παραδοχῆς ὑπάρξεως Θεοῦ ἀλλὰ «Θεοῦ χωρὶς Θρησκείαν».

Βλέπουν δηλαδὴ ὅτι ἡ ἐπιστήμη δέχεται τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὑπάρξεως μιᾶς ὑπερτάτης Διανοήσεως, ἐνεργοῦσης εἰς τὴν φύσιν, ὡς τὴν μόνην ἱκανοποιητικὴν βάσιν πρὸς ἀναγωγὴν εἰς ὁρθοὺς συλλογισμοὺς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν διαφορῶν ἐκφάνσεων τοῦ Κόσμου εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκομεν τοὺς ἑαυτοὺς μας. Ἄλλ' ἡ Διανόησις αὕτη ἐπεκτείνει τὴν δυναμικότητα τῆς ἐνεργείας τῆς εἰς μίαν κλίμακα ἀφαντάστου ἐκτάσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ θεωρητῇ ὡς ἀνόητος καὶ παιδαριώδης ἡ ὑπόθεσις, καθ' ἣν ἡ Διανόησις αὕτη ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν κατάσταση ἐνὸς ἐκάστου ὑποκειμένου. Καὶ ἐπομένως ἡ Θρησκεία ἡ ὁποία δὲν βασίζεται πονθὲν αἰ μὴ εἰς τὴν στενὴν σχέσιν ἀφ' ἐνὸς μὲν μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου ὑποκειμενικῶς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἀντικειμενικῶς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὑψίστης αὐτῆς Διανοήσεως, εἶναι ἀνεπίδεκτος δικαίως καὶ σκοπιμότητος.

Διὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐκείνος ὁ ὁποῖος προσβάλλεται κυρίως εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διότι ὁ Θεὸς στέκεται ἀδιάφορος ἀπέναντι τῆς ὑποκειμενικῆς του ὑπάρξεως.

Δι' αὐτὸ καὶ πολλὴ δικαίως ἐτόνισεν ὁ Ὁμιλητὴς ὅτι τὸ ὅλον ζήτημα ἀνάγεται εἰς τὰς προϋποθέσεις τοῦ κρίνοντος ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

Δὲν εἶναι ἄξιος ὁ ἄνθρωπος διὰ τοιοῦτον ἐνδιαφέρον; Διὰ τὴν νὰ ἐνδιαφέρεται ἡ Διανόησις αὕτη ἀκαθορίστως διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ὕλης καθολικῶς καὶ νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον ὑποκειμενικῶς καὶ ἀντικειμενικῶς. Καὶ ἀφοῦ ἡ Δύναμις αὕτη εἶναι Διανοουμένη Δύναμις διὰ τὴν θὰ ἐνδιαφέται δι' ὅντα διανοούμενα ὡς οἱ ἄνθρωποι; Καὶ ἀφοῦ ὑπάρχει συγγένεια μεταξὺ τῆς Διανοήσεως τῆς Δυνάμεως ταύτης καὶ τῆς διανοήσεως τοῦ ἀνθρώπου τόση μάλιστα ὅση δὲν ὑπάρχει μεταξὺ Αὐτῆς καὶ τοῦ λοιποῦ φαινομένου Κόσμου διὰ τὴν θὰ ἦτο παράλογος ἡ ὑπόθεσις καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρεται δι' ὅντα διανοούμενα, φέροντα δυνατό

τὰ μαρτύρια τοῦ ἐξικονισμοῦ τῆς Διανοήσεώς Του καὶ ὁλοφάνερρον τὴν σφραγίδα τῆς μετ' Αὐτοῦ συγγενείας καὶ ὁμοιώσεως; Διὰ τὴν θὰ ἦτο δικαία ἡ παραδοχὴ καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς μυριάδας τῶν ἀστρικῶν κόσμων καὶ ἀδικαιολόγητος ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον; Μήπως ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὀλιγωτέραν ἀξίαν ἀπὸ αὐτοὺς. Μήπως δὲν εἶναι αὐτὸς κόσμος ὁλόκληρος; Οἱ σύγχρονοι ψυχολόγοι καὶ ἀνθρωπολόγοι ἓνα θαῦμα παραδέχονται ὡς πραγματικὸν καὶ ἀληθές. Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ παρουσία τοῦ σκεπτομένου ἀνθρώπου, ποῦ κατὰ τὸν Πλάτωνα καὶ τοὺς ὁπαδοὺς του εἶναι καθ' ἑαυτὸν Μικρόκοσμος.

Διὰ τὴν δὲν θὰ ἐνδιαφέρεται ὁ Κοσμοποιὸς διὰ τὸν μικρόκοσμον τοῦτον ποῦ τὸν κατεστόλισε διὰ τοιούτων δυναμικότητων δι' ὧν νὰ δύναται νὰ ὁμοιωθῇ πρὸς Αὐτόν; Μήπως συμβαίνει τὸ ἐναντίον; Μήπως δηλαδὴ ὁ Κοσμοποιὸς ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν Κόσμον ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον;

Ἐὰν σκεφθῶμεν ἥρεμα καὶ ἀνεπηρέαστα, θὰ εὕρωμεν ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἀξιολογίας τοῦ σύμπαντος εἶναι ὁ ἄνθρωπος. «Ὅτι ὁ κόσμος εὐρίσκει τὸ νόμμά του εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὅτι κέντρον καὶ ὕψιστον ἐκδήλωμα τῆς ζωῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν σύνθετον μορφήν τοῦ ὁποῖου ὁλόκληρος ἡ ζωὴ εὐρίσκει τὴν ὁλοκληρώσιν τοῦ νοήματός της. Δι' αὐτὸ καὶ ἀκριβῶς οἱ μεγάλοι διανοούμενοι τοῦ παρελθόντος καὶ οἱ σοβαροὶ ἐκπρόσωποι τῆς σκέψεως τοῦ παρόντος παραδέχονται ὅτι συμβαίνει τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλαδὴ ἡ Διανοουμένη Δύναμις ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν κόσμον, ἀκριβῶς διότι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Δυνατὸν προσέθηκεν ὁ Καθηγητὴς, νὰ λάμπουν οἱ ἀστέρες. «Ἄλλ' ἐρωτήσατε μίαν μητέρα ἂν θὰ ἀντήλλασσε τὸ παιδί της μὲ τὸν λαμπρότερον τῶν ἀστέρων»; Καὶ διὰ τοὺς ἀστρονόμους ἀκόμη ἓνα παιδί εἶναι μυριάκις πολυτιμότερον ἀπὸ πολλὰς μυριάδας γαλαξιδῶν ἀστέρων. Ποῖος λοιπὸν θὰ ἔλεγε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀντικείμενον διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀδιαφορεῖ; Δὲν εἶναι λογικὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι διανοούμενα δημιουργήματα ἀπολαύουν ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους Δημιουργοῦ Διανοουμένου;»

Διὰ νὰ προσκομίσῃ ὁ Καθηγητὴς βασικωτέραν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ἐξεταζομένου ζητήματος ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς γῆς καὶ ἐξετάζει τὰς καταστάσεις τῶν ἀστέρων καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ὑπάρξεως εἰς αὐτοὺς ζωῆς καὶ μάλιστα ζωῆς διανοουμένης. Κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀστροφυσιολογῶν ἡ Σελήνη δὲν παρουσιάζει σημεῖα ζωῆς. Παρουσία ἀτμοσφαιρας ἐκ διοξιδίου τοῦ ἀνθρακὸς εἰς τὴν Ἀφροδίτην ἀποκαλύπτει ὅτι ἐκεῖ ἡ φυτικὴ ζωὴ εἶναι ἀνευδοκίμητος. Ὑπαρξὶς διοξιδίου τοῦ σιδήρου εἰς τὸν Ἀρην καὶ ἔνδειξις καυρικών μεταβολῶν δύνανται νὰ βασίσουν ὑπόθεσιν καθ' ἣν ἐκεῖ ὑπάρχει ἀπὸ αἰώνων φυτικὴ ζωὴ.

Ἄλλ' ὁμιλῶν ὁ Καθηγητὴς ὄχι ὡς ἀστρονόμος ἀλλ' ὡς μελετητὴς τῶν συμπερασμάτων τῆς ἀστρονομίας τονίζει ὅτι αἱ τελευταῖαι μαρτυρίαι τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ νὰ συλλάβῃ εἰς τὴν σκέψιν του τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ Ἄρης εἶναι μόνον κέντρον φυτικῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ ἱκανοποιητικὰ ἐνδείξεις πρὸς μόρφωσιν γνώμης σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπαρξὶν ἐκεῖ ἀνωτέρων μορφῶν ζωῆς καὶ μάλιστα διανοουμένης.

Μία πρόχειρος ἐπιθεώρησις τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος θὰ ἐδημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ εἰς ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν κινούμενοι μεγάλης ἐκτάσεως πλανῆται καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρες κατοικοῦνται ἀπὸ διανοούμενα ὄντα. Πλὴν ὅμως ἐπὶ ποίας θετικῆς βάσεως θὰ κατελήγαμεν εἰς τὸ

συμπέρασμα τούτο; Διότι ἄστρα θεοῦ ὡς ὁ ἰδικός μας ἥλιος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῶν ὡς κατοικία ζωῆς. Αἱ ἄριστοι τῶν παρατηρήσεών μας ἐνδεικνύουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅτι σύστημα ἀστέρων ὅπως τὸ ἡλιακὸν μὲ τοὺς 9 πλανήτας του δύναται νὰ παραχθῇ ὅταν δύο ἀστέρες πλησιάσουν τόσον πολὺ ὅ ἕνας τὸν ἄλλον ὥστε ἡ ἀμοιβαία φρυγανειὰς δυνάμεις τὸν νὰ ἀποσπᾷ τεμάχια καὶ νὰ τὰ ἐκσύρῃ μακρὰν. Τὰ ἐκσυρόμενα αὐτὰ τεμάχια δημιουργοῦν τὸ πλανητικὸν σύστημα. Ἀλλὰ τοιαῦτα συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν ἀστέρων εἶναι σπανιώτατα λόγῳ τῆς σχετικῶς ἀπείρου ἀποστάσεως μεταξὺ αὐτῶν. Ἐκ τούτου γίνεται φανερόν ὅτι Πλανητικὸν σύστημα εἶναι πολὺ σπάνια παρεκβολὴ καὶ οὐχὶ νόμος εἰς τὸ στερέωμα.

Τοιαῦτα παρατηρήσεις ὠδήγησαν τὸν Καθηγητὴν EDDINGTON νὰ γράψῃ εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ φύσις τοῦ φυσικοῦ κόσμου» τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ὑποθέτω ὅτι ὁλόκληρος ὁ κόσμος τῆς Δημιουργίας ἐμφαίνεται μόνον ἐπὶ τοῦ Πλανήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶμεν. Εἰς τὴν μακρὰν πορείαν τῆς ζωῆς δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ὡς τὴν μόνον φυλὴν ἢ ὁποία ἐπριοικοδοτήθη μὲ τὸ μυστήριον τῆς αὐτοσυνειδήσεως. Ἀλλὰ τείνω νὰ δυσχυρισθῶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ φυλὴ μας εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ὅτι οὐδεμία συστοιχία ἀστέρων μὲ τὰς μυριάδας τῶν ομάδων τῆς δύναται νὰ συγκροτῇ εἰς σκηνὰς ἰσοτίμους μὲ τὰς λαμβανούσας χώραν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.»

Μερικοὶ ἀστρονόμοι δὲν συμφωνοῦν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μὲ τὸν EDDINGTON δεχόμενοι ὅτι σκηναὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν γῆν εἶναι κοινὰ καὶ εἰς ἄλλους ἀστέρας. Ἀλλ' ὁ Καθηγητὴς COMPTON προσκλίνει περισσότερον πρὸς τὴν γνώμην τοῦ EDDINGTON, προσετιδελῶν ὅτι εἰς οἰονδήποτε Πλανήτην παρουσιασθῶν καταστάσεις ὅμοιαι μὲ τὰς καταστάσεις τῆς γῆς δύναται νὰ παρουσιασθῇ ζωὴ. Ἀλλ' εἰς ποῖον Πλανήτην μέχρι τώρα παρουσιασθήσαν παρόμοιαι καταστάσεις; Καὶ εἰς ποῖον μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὑπάρχει σκέψις καὶ διανόησις τῆς δυναμικότητος καὶ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ μεγάλου τῆς ζωῆς ἐπὶ γῆς; Εἰς κανένα ἀναμφιβόλως. «Καὶ εἶναι ἐπομένως τοιμηρόν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ Διανοούμενος Δημιουργός, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξὶς φαίνεται ὡς ἡ λογικωτάτη θάσις δι' ἀναγωγὴν εἰς σκέψεις ὁρθὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, διὰ προσέβλεπε μετ' ἑνέργου ἐνδιαφέροντος ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς μοναδικῆς διανοουμένης ὑπάρξεως τὴν ὁποίαν Αὐτὸς ἐδημιούργησεν ἐπὶ τῆς γῆς;»

Εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα θὰ καταλήξῃ, προσέθηκεν, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μελετᾷ τὴν κλίμακα τῆς ζωῆς, ἀπὸ τῆς ἀτελοῦς μέχρι τῆς τελειοτάτης μορφῆς τῆς, τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον περιλείεται τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς. Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται ὁ Δημιουργός διὰ τὸ τελειότερον ἐκ τῶν δημιουργημάτων του, ποῦ ἀντικατοπτρίζει τὸ πλήρωμα τῶν ἀξιών καὶ τῶν λόγων ὁλοκληρου τοῦ Κόσμου; Διὰ τοῦτο καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Δημιουργός ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ μοναδικὸν διανοούμενον πλάσμα του καὶ ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν κόσμον, ἀκριβῶς διότι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Θά ἦτο παρὰλειψις ἐὰν δὲν ἀνεφέρετο ὅτι αἱ προσωπικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἀντιλήψεις τοῦ Καθηγητοῦ COMPTON ἐπὶ τῆς Θρησκείας, αἱ ὁποῖαι ἐξητάσθησαν καὶ ἀνελύθησαν εἰς τὰ προηγούμενα, συνταυτίζονται μετὰ τῶν ἀντιλήψεων

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Η ΜΑΝΝΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΑΜΑΛΙΑ ΦΕΡΑΜΟΣΚΑ

(1867—1939)

Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἀπεβίωσεν ἡ αἰγιμνόςτης Ἀμαλία Φεραμόσκα ἥτις ἐκκεῖσθαι τὴν 18ην Σεπτεμβρίου, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγ. Τριάδος.

Ἡ τελευταῖα τῆς αἰοδύμην ταύτης Ἑλληνίδος ἐπιοικαλέσθη βαθεῖαν συγγένειαν εἰς τὸν Ὀμογενῆ πλῆθυμόν Νέας Ὑόρκης καὶ Περιχώρων, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἔζησε καὶ ἔθαπεν ὡς Ἑλληνὶς καὶ ὡς Χριστιανὴ ἐπὶ 82 ἔτη περίπου.

Ἡ Ἀμαλία Φεραμόσκα ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ 1867, Νοεμβρίου 21. Παιδοκατέχθη ἀπὸ ἑκτακτα ὁνδρικά καὶ πνευματικά προσόντα, διεκρίνετο παιδιόθεν διὰ τὸ ζῶηρόν καὶ εὐθὺ τοῦ χαρακτῆρός της, διὰ τὴν διαίτησιν τοῦ πνεύματός της καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειάν της εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν πρῶτον καὶ ἐπιδόσιν της εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ κοινωφέλῃ.

Τὰ ἐπίτηδα ταῦτα προνομία, δι' ὧν ἐπέβλεπεν αὐτὴν ὁ Θεός, ἐκαλλέργησεν ἡ αἰγιμνόςτης ὡς δοῦλη ἀγαθῇ τοῦ Κυρίου, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεώς της εἰς τὸ Ζάππειον Παρθενωγωγεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔνθα ἐπεράτωσε τὰς ἐποικίας της εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν.

Εἰς πόθος ἐκκρήσκει εἰς τὴν καρδίαν τῆς νεαρᾶς, τῆς ἐναγέτου καὶ εὐφροενέστατης Ἀμαλίας καὶ μία εὐγενὴς ἐπιθυμία ἐκχειρῶνται αὐτὴν ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς νεότητός της, πῶς νὰ ἐκπαιδευθῇ τὴν κοινωνίαν, δι' ἣ καὶ ἀνέλαβε τὸ λεπτόν ἔργον τῆς Παιδαγωγοῦ εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον τῶν Ταταϊκῶν ἔνθα ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν μέχρι τοῦ 1883.

Ἡ ὄλην της ὡς μεμορφωμένης, εὐσεβοῦς καὶ εὐφροῦς καὶ φιλοπάτριδος Ἑλληνίδος ἐγνώσθη μετὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαβιόντων Ἑλλήνων, δι' ἣ καὶ ἐκλήθη παρὰ τοῦ ἐν Παρθενίῳ ἐγκατεστημένου ἐπιδαντοῦ ὁμογενεῖς Σεβαστοπούλου καὶ τῆς Ἀμβροσίῃ τὸ γένος Μαυροκορδάτου ὡς διδασκαλίς τῶν τέκνων τῶν, ἅτινα ἐπὶ τριετίαν ἐδίδαξε τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Θρησκείαν.

Τότε δυνέειξεν αὐτὴν ὁ Θεός μετὰ ἀνδρός ἀγαθοῦ, μετ' οὗ ἦλθεν εὐθὺς μετὰ τοῦς γάμους τῶν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τῇ 13ῃ Μαΐου 1883.

Ἀπὸ τότε κυρίως ἄρχεται ἡ κοινωφέλης σταδιοδρομίᾳ τῆς ἐκλεκτῆς ταύτης Ἑλληνίδος.

Οὔτε δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν ἐνταῦθα τὴν ἐνέργειαν τῆς

καὶ τῶν συμπερασμάτων μεγάλῃς μερίδος Ἑλπιστημόνων Ἀμερικανῶν καὶ μὴ οἱ ὁποῖοι πρὸ καιροῦ ἐδημοσίευσαν τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν σχετικῶς πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ τῆς Θρησκείας.

«Εἶναι ὑπέροχος ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης διατυπωθεῖσα ἀντίληψις περὶ Θεοῦ καὶ καθ' ὁλοκληρίαν σύμφωνος πρὸς τὰ ὕμιστα ἰδεώδη τῆς Θρησκείας τῆς παρουσιαζούσης Αὐτὸν ὡς ἀποκαλυφθέντα διὰ μέσου τῶν αἰώνων 1) ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς γῆς ὡς κατοικητηρίου τοῦ ἀνθρώπου 2) ἐν τῇ ἐκφάνσει τῆς ζωῆς καὶ τῇ συνθέσει της μετὰ τῆς ὕλης 3) ἐν τῷ ἀνθρώπῳ μὲ τὴν πνευματικὴν του φύσιν καὶ ὅλας τὰς Θεοειδεῖς του δυνάμεις.»

(Ἔπεται τὸ τέλος)

Θείας Προνοίας, ἥτις ὠδήγησε φιλανθρωπῶς καὶ ἐποποθέτωσε δορυρικῶς ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ τὴν Ἀμαλίαν Φεραμόσκα, ἵνα ἐν μέσῳ τῶν πρωτοπόρων Ἑλλήνων ἀναλάβῃ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ ιερωτάτου ἔργου, καὶ προσφέρῃ διγχερόνως τὰς ὑπηρεσίας της, λόγοις τε καὶ ἔργοις, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τῆς θεμελιουμένης τότε Κοινοτικῆς ζωῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων εἰς τὴν κοσμοπολιν ταύτην.

Καὶ ἐπολιτεύετο ἔκτοτε ἡ ἀειμνήστος ἀξίως τῆς ὑψηλῆς της ἀποστολῆς, μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου ἀπαραιτήτου, ἀποβαδὶς ἐνωρίτατα ἡ ἐξέχουσα Χριστιανικὴ Ἑλληνικὴ φημισμένη γνώμη τῆς ὁποίας αἱ ὑπηρεσίαι καὶ ἡ δινεργασία ἤρχοντο ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεός, ἡ κάλλιον εἰπεῖν ὡς εὐλογία Θεοῦ, πολῦται μοι καὶ εὐεργετικαὶ ὅσον ἡ ἀνάγκη τὴν ἐκάλει καὶ ἡ καλωσύνη τὴν ἐξαπέστελλε.

Ἐπὶ ὁλόκληρον ἥμισυ αἰῶνος, ἡ ἀδαμαντίνη τὴν θέλησιν καὶ ἀνεξάντλητος εἰς ὑπομονὴν καὶ θυμπαθείαν ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων μακαρίτις Ἀμαλία Φεραμόσκα δὲν ἐπανδρὺν ἐργαζομένη ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, δι' ὃ καὶ δικαίως ἐπωνομάσθη «Μιτέρα τῆς Φιλανθρωπίας». Ἐν μέσῳ τῶν ἐκατοντάδων Χριστιανῶν Κυριῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι μέλη τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἡ Ἀμαλία Φεραμόσκα ἴστατο, ὑπερέχουσα κατὰ τὴν φιλοδοξογὸν φιλανθρωπικὴν δραστηριότητα, ὡς ἐλαία θαλλερά καὶ κατάκαρπος, ὑπὸ πάντων τιμωμένη καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὄλων ἀξιουμένη.

Οἱ πτωχοὶ ἡλπιζον εἰς αὐτὴν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐφρόντιζεν. Οἱ ἀσθενεῖς ἐγνώριζον ὅτι δὲν θὰ ἀδιαφορήσῃ πληροφορομένη περὶ αὐτῶν. Οἱ ἐν φιλακαῖς κλεισμένοι εἶχον τὴν πεποθησὶν ὅτι θὰ τοῖς ἐπιδοκῇ. Οἱ εἰς ἀνύστα ἀνιάτων καταντώντες ἐδέχοντο μετὰ δακρύων καὶ χαρᾶς τὰς ἐπιδοκίαις της, πλήρεις φιλοστόργων καὶ παρηγόρων λόγων. Οἱ ἄνευ ἐργασίας προσέτρεχον πρὸς αὐτήν, καὶ δι' αὐτῆς ἐξευρίσκον πόρον ζωῆς. Αἱ πτωχαὶ μιτέρες, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ἀπελάμβανον τῶν εὐεργετημάτων τῆς προστάδας της. Ἡ ἀειμνήστος ἦτο ἡ παρηγορία τῆς ξενιτειᾶς καὶ ἡ ἀγαθὴ μεδίτης μεταξὺ τῶν ἀπόρων καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων. Πολλὰς θύρας Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν ἐκρούσε πρὸς χάριν προσώπων ἐνδεῶν. Ἡ πρωΐα εὐρίσκεν αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ βαθεΐα ἐσπέρα ἐκράτει αὐτὴν παρὰ τὰς κλίνας τῶν ἀσθενῶν καὶ εἰς τὰς ταπεινὰς κατοικίας τῶν δυστυχούντων.

Παραλλήλως πρὸς τὸ πρῶτον τοῦτο χριστιανικὸν ἔργον εἰργάσθη μετὰ ὀλέγοντος ζήλου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀφίξεώς της, ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως Ὁρθοδόξου Ναοῦ πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ «Ἁγία Τριάς» τῆς 72ας ὁδοῦ ἦτο προῖον τῆς δραστέας της καὶ τῶν λοιπῶν πρωτοπόρων Ἑλλήνων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἰς ὅλους τοὺς ἐράνους οἱ ὁποῖοι ἐνηργήθησαν ὑπὲρ Ἑθνικῶν σκοπῶν, εἴτε ἐν εἰρήνῃ εἴτε ἐν πολέμῳ, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἀμαλία Φεραμόσκα ἀπετέλει μέλος τῆς ὀργανωμένης Ἐπιτροπῆς πρὸς τοῦτο καὶ ἡμιλλᾶτο νὰ εἶναι πρώτη εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν, μεταξὺ τῶν δινεργατῶν της. Τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα ἀκούομενον τὴν ἡλέκτριζεν, τὴν ἐνεθουσία—καὶ ἔθετε τὰ πάντα ἐν δευτέρῳ, διὰ νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἡδύως ἀπηχούσαν φωνὴν της διὰ μέθου τῶν ὁρέων καὶ τῶν ὠκεανῶν.

Ὁσάκις ἤρχετο τις εἰς τὴν εὐπορον ταύτην χώραν ἐξ ὀνόματος τῆς Πατρίδος ἢ τῆς Ἐκκλησίας μας δι' ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἡ Ἀμαλία Φεραμόσκα ἐσπένδε νὰ προσφέρῃ πρὸς αὐτὸν τὰ δέδη καὶ τὰς ὑπηρεσίας της.

Ἡ μεγάλη Μιτέρα Ἑλλάδος τὴν ἐτίμησε διὰ παρασήμω

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

.. 1—15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

- 1 Τετάρτη. — Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
- 2 Πέμπτη. — Ἀκινδύνου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδοφόρου μαρτύρων.
- 3 Παρασκευή. — Ἀεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀεθαλά μαρ.
- 4 Σάββατον. — Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου καὶ Νικάνδρου Ἱερομαρτύρων.
- 5 Κυριακή. — Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων. (Ἡγ. πλ. Β'. Ἑωθ. Α'. Ἀποστ. Κυρ. ΚΓ'. Εὐαγγέλιον Ε'. Λουκᾶ.)
- 6 Δευτέρα. — Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
- 7 Τρίτη. — Τῶν ἐν Μελιτινῇ Μαρτύρων.
- 8 Τετάρτη. — ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ.
- 9 Πέμπτη. — Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων.
- 10 Παρασκευή. — Ὀλυμπᾶ, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου Ἀποστόλων ἐκ τῶν 70.
- 11 Σάββατον. — Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου.
- 12 Κυριακή. — Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. (Ἡγ. βαρὺς. Ἑωθ. Β' Ἀποστ. Ἀγίου, Εὐαγγέλιον Η' Λουκᾶ.)
- 13 Δευτέρα. — Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.
- 14 Τρίτη. — Φιλίππου Ἀποστόλου, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὑδρας.
- 15 Τετάρτη. — Γουρία καὶ Ἀβίου μαρτύρων. (Ἀρχεται ἡ Νηστεία τῶν Χριστουγέννων).

δι' ὅσα ἐπραξε ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν της καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων της ἐν τῇ ζήνῃ.

Ἡ Σεβαστή μας Ἀρχιεπισκοπὴ ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας της ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, τὴν ὀνόμασε «Μιτέρα τῆς Φιλανθρωπίας» καὶ τὴν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς «Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος» ἰσοβίως.

Ἡ ὁμογένεια τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν περιέβαλλε πάντοτε δι' ἐκτιμῆσεως καὶ ἀγάπης.

Ἡ οἰκογένειά της, ἥς παρέμεινε τὸ στήριγμα καὶ ἡ πηγὴ τῆς εὐτυχίας μετὰ τὴν τελευταίαν πρὸ ἐτῶν τοῦ ἀνζήγους της, ἀπελάμβανε ἕως τέλους τῶν φιλοστόργων ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς τοιφευδῆς της ἀγάπης.

Ὁ ἐπίλογος τῆς ζωῆς της ἦτο ὁραῖος ὅπως καὶ ἡ ὅλη ἡ σταδιοδρομία της. Κοινωνήσασα κατὰ τὴν μακράν της ἀσθένειαν τρεῖς τῶν Ἀρχόντων Μυστηρίων, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ καταλιποῦσα μνήμην ἀγαθὴν καὶ ὄνομα καλόν.

Ὁ Καθεδρικός Ναὸς ὑπερεπληρώθη πλήθους ὁμογενῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας της. Τῆς Νεκρωσίμου ἀκολουθίας προέδρατο ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τῶν πλείστον ιερέων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Αἰωνία της ἡ μνήμη.

Ἀρχιμ. ΕΙΡΗΝ. ΤΣΟΥΡ.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ εισέρχεται έντος ὀλίγου εἰς τὸ ἔκτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μεγάλην νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμότερας μας καὶ εἰλικρινεστέρας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς καὶ ἰδιαίτατα πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερατικούς Προϊσταμένους μας, τοὺς ἐλλογίμους διδασκάλους καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους κοινοτικούς καὶ σχολικούς παράγοντας, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀκόμη φύλλου μὲ ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν μεγίστην περιέβαλον τὸν «Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν». Τονίζομεν δὲ καὶ πάλιν, ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς τόσας ἐνδείξεις συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως δὲν θὰ μείνωμεν ἀπαθείς, ἀλλὰ διαρκῶς θὰ καταβάλλωμεν πάντοτε κάθε προσπάθειαν καὶ κάθε δυνατόν τρόπον διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸν «Παρατηρητὴν» περιοδικὸν ἐφάμιλλον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μὲ τὰ μεγαλύτερα θρησκευτικὰ οἰκογενειακὰ περιοδικά. Ἡ διεύθυνσις ἐκφράζει καὶ πάλιν τὰς καλυτέρας τῶν εὐχῶν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ φύλλου ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ του εἰς τὸ ἔκτον ἔτος του.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Η «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ Ἑκπαιδευτικὴ Ἑβδομάς» θὰ τηρηθῇ καὶ πάλιν ἐφέτος ἀπὸ 6ης μέχρι 11ης Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου. Τὸ γενικὸν θέμα τῶν Διαλέξεων καὶ τῶν σχετικῶν συγκεντρώσεων κατὰ τὴν ἑβδομάδα ἐκείνην θὰ εἴναι: «ἡ ἐκπαίδευσις πρὸς ἐπιτυχὴ ζώην». Ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα δύο ἔτη, οὕτω καὶ ἐφέτος ὁ Γενικὸς Ἑκπαιδευτικὸς Σύνδεσμος προπαρεσκεύασεν ὑλικὸν διὰ νὰ βοηθήσῃ τὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Ὀργανώσεις διὰ τὴν ἐπιτυχὴ τήρησιν τῆς ἑβδομάδος ἐκείνης. Φυλλάδια, σημαῖαι, βιβλία, διάφοροι ἔντυποι πληροφορίαι ἔχουν ἤδη ἐτοιμασθῇ διὰ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν Σχολείων καὶ τῶν διαφόρων μορφωτικῶν ὁργανώσεων τῆς Μεγάλης ταύτης Συμπολιτείας. Καὶ αἱ ὁδηγαὶ αὐταὶ εἶναι χρησιμώτατοι τόσον διὰ τοὺς διδασκάλους ὅσον καὶ διὰ τοὺς διαφόρους ἰδιώτας οἱ ὅποιοι θὰ ἠθελον νὰ ἐπωφεληθοῦν. Τὸ ἀρμόδιον Γραφεῖον τῆς NATIONAL EDUCATION ASSOCIATION ὑπὸ διεύθυνσιν 1201, 16 ST., WASHINGTON, D. C. εὐχαρί-

στως παρέχει πάντοτε τὰς σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐπιτυχὴ τήρησιν τῆς «Ἑβδομάδος τῆς Ἑκπαιδεύσεως».

ΕΒΔΟΜΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΤΗΝ ἀμέσως ἀκολουθοῦσαν ἑβδομάδα, δηλαδή ἀπὸ 12 μέχρι 18 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου εἶνε ἐπίσης ἡ καθιερωθεῖσα «Ἑβδομάς Βιβλίου». Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ἐκείνην, τὴν συμπίπτουσαν ὀλίγον πρὸ τῆς ἑβδομάδος τῶν Εὐχαριστιῶν καλοῦνται ὅλοι οἱ πολῖται οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν εὐτυχισμένην αὐτὴν Χώραν νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ θετικωτάτου ἐκείνου μέσου τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ὅλον τὸν κόσμον στιγμὰς εὐχαρίστους καὶ συντελεῖ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀνθρώπων. Προτρέπονται ἐπομένως οἱ κάτοικοι τῆς Χώρας ταύτης ὅπως, ἰδιαίτερος κατὰ τὴν «Ἑβδομάδα τοῦ Βιβλίου», Νοεμβρίου 12 - 18, εὗρωσι τρόπον γενικεύσεως τῶν «καλῶν βιβλίων» ἐννοεῖται, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναγινώσκοντες αὐτοὶ ἔν τοιοῦτο χρήσιμον βιβλίον, ἀφ' ἑτέρου δὲ συνιστῶντες τὸ ἀνάγνωσμα ἐκεῖνο καὶ εἰς κάποιον ἄλλον. Διότι πραγματικὸς θίος χωρὶς μελέτην εἶνε θίος ὅχι εὐχάριστος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΦΟΡΑΝ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΩΝ

ΟΛΑΙ αἱ ἐν Ἀμερικῇ Πολωνικαὶ Ὀργανώσεις, Ἑκκλησιαστικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ, κατὰ τὰς παρελθούσας δύο ἑβδομάδας ἔδειξαν ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ γνωστὰ γεγονότα τῆς εὐγενούς Πατρίδος των. Τὸ θαρρὺ πένθος τὸ ὁποῖον ἐκάλυψε τὴν Χώραν των ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ μεταδοθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Καναδοῖς πολυπληθεῖς Πολωνοὺς οἱ ὅποιοι καὶ ἐργάζονται ἤδη συστηματικῶς καὶ συνεχῶς ὅπως βοηθήσουν οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς ἐν Πολωνίᾳ ἀδελφούς των καὶ τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ πρόσφυγας Πολωνοὺς. Διὰ συγκεντρώσεων, δι' ὁμιλιῶν, διὰ διαλέξεων καὶ διὰ συναυλιῶν προσπαθοῦν νὰ φανοῦν θετικῶς χρήσιμοι πρὸς τοὺς συμπολίτας των. Καθὼς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολωνικῶν Σωματείων Ἐξοχώτατος κ, Λέων Τομαζέβσκη διὰ τοῦ σχετικοῦ ἀνακοινωθέντος του τῆς 14ης Ὀκτωβρίου, δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἐν τῷ Καναδοῖ οὔτε ἓνας Πολωνὸς ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἐθλίβῃ διὰ τὴν γνωστὴν μεγάλην συμφορὰν ἣ ὁποία κατέπεσε ἐπὶ τοῦ πολυπαθοῦς ἱστορικοῦ Κράτους τῆς Πολωνίας· καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ οὔτε ἓνας Πολωνὸς ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἔλθῃ βοηθὸς εἰς τὰς τόσον κατεπιγούσας ἀνάγκας τῶν σημερινῶν Πολωνῶν, τόσον τῶν ἐν τῇ σημερινῇ περιφερείᾳ τῆς Πολωνίας ὅσον καὶ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ Πολωνῶν γυναικοπαίδων προσφύγων. Τὸ πιστεύομεν διότι ὁ Πολωνικὸς λαὸς ἦτο πάντοτε εὐγενὴς καὶ πρόθυμος.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

(Εἰς τὴν Θ' Κυριακὴν Λουκᾶ, 19ης Νοεμβρίου)

«ΤΙ ΠΟΙΗΣΩ»;—(Λουκ. ΙΒ', 17).

Ὁ Ἄφρων πλούσιος.—«Τί ποιήσω».—Πτωχεία ἐν μέσῳ μεγίστου πλούτου.—Πῶς καὶ πότε θὰ δώσωμεν εὐκαιρίας εἰς τὸν Θεὸν μας. — Ἐμπιστευόμενοι εἰς Αὐτὸν ἀπολύτως.—Ἡ μεγίστη ἀποστολὴ τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.—Ἀφήνοντας τὸν σκληρὸν ἐγωϊσμόν.—Ἡ φιλίη πού δὲν ἐγέμυξεν ἐνῷ τὸ νερὸν ἄφθονον ἔτρεχεν ἀπὸ ἐπάνω της.—Ζητοῦντες τὸν ἀληθινὸν ἀριστοτέχνην.—Τὸ ὥρολόγιον καὶ ὁ ὥρολογιοποιός.—Τὸ πορτραῖτό μας καὶ ὁ ζωγράφος.

Προσέξατε εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς ἐνάτης Λουκᾶ, τὴν γνωστὴν καὶ ὡς περικοπὴν τοῦ «ἄφρονος πλουσίου». Ἐνῷ γενικῶς τονίζεται συνήθως τὸ ἐρώτημα «τί θὰ κάμῃ κανεὶς ὅταν εὐρίσκηται πρὸ ἀδιεξόδων οἰκονομικῶν δυσκολιῶν», ἕνας παράδοξος πλούσιος θέτει τὸ πρῶτον ἐρώτημα τοῦ «τί θὰ κάμῃ» διότι αἱ ἀποθῆκαί του, διότι τὰ μέσα τῆς χωρητικότητός του δὲν ἦσαν ἀρκετὰ μεγάλα διὰ νὰ συμπεριλάβουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ του. Ἀπορεῖ καὶ σκέπτεται καὶ στενοχωρεῖται διότι δὲν γνωρίζει τί νὰ κάμῃ τὰ πλούτη του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του κατόπιν μάλιστα μᾶς τόσοσιν πλουσίας συγκομιδῆς. «Τί ποιήσω» λέγει μὲ ὕφος ἀρκετὰ περιέργου.

Αἱ σκέψεις τοῦ πλουσίου τῆς Γραφῆς, εἶναι καὶ σκέψεις ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πρὸ παντός τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, πού δὲν θέλουν νὰ δώσουν μὴν καλυτέραν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἑαυτὸν των. Ἔχουν τόσα πλεονεκτήματα, τόσας εὐκαιρίας διὰ νὰ διέλθουν τὴν ζωὴν αὐτὴν εὐτυχημένην! Κι ὁμως ἐπιδιώκουν κάθε καλὴν εὐκαιρίαν, πού ἤθελε μεταβάλλει τὴν ζωὴν των εἰς πραγματικὸν παράδεισον.

Αἱ ἀποθῆκαι ἐν τούτοις ὅλων τῶν ἀνθρώπων εἶναι πάντοτε γεμάται ἀπὸ τὰς ἀπείρους δωρεὰς τοῦ Θεοῦ. Κι ἡ ἔλλειψις δὲν εἶνε ἐκ μέρους Του, ἀλλ' ἐκ μέρους μας πάντοτε. Αὐτὸς περιμένει νὰ Τῷ δώσωμεν μὴν εὐκαιρίαν, καὶ ἡμεῖς ἐμελοῦμεν συστηματικῶς.

Ἀλλὰ πῶς καὶ πότε θὰ δώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν μας μὴν εὐκαιρίαν, ἰδοὺ τὸ θέμα τὸ ὅποιον θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον κήρυγμα. Παρακαλῶ συντείνετε ὀλίγον τὴν προσοχήν, διὰ νὰ εἶνε καρποφόροι αἱ κατοπτέρω γραμμαῖ.

ΜΕΡΟΣ Αον.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Ἰδομεν εἰς τὸν Θεὸν μας μὴν εὐκαιρίαν ὅταν ἀπολύτως ἐμπιστευθῶμεν εἰς Αὐτόν. Ἐδώσαμεν — εἶνε ἀληθές — εὐκαιρίαν εἰς πολλὰ πρόσωπα καὶ εἰς πολλὰ πράγματα ὕλικα. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ νὰ φθιάσωμεν εἰς τὸ θλιβερὸν ἐκεῖνο σημεῖον ὥστε ἐν μέσῳ πλούτου καὶ χλιδῆς, ἐν μέσῳ πολλῶν γηϊνῶν ἀγαθῶν νὰ ἐρωτῶμεν:—«τί ποιήσω;» Διατὶ νὰ μὴ θελήσωμεν νὰ δώσωμεν τόρα εἰς τὸν Θεὸν μας μὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ μᾶς ἐπηρεάσῃ, διὰ νὰ μᾶς κατακτήσῃ ἀπ' ἄρου εἰς ἄκρον καὶ νὰ ἀλλάξῃ, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ ὁλόκληρος ἡ ζωὴ μας σήμερον;

Ἡ ἐμπιστοσύνη ἐν τούτοις ἀνοίγει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν. Εἶνε τὸ ἀσφαλές μέσον διὰ τοῦ ὁποίου διαδιβάζονται πρὸς ἡμᾶς αἱ οὐράνιοι εὐλογίαι. Εἶνε ἡ γέφυρα πού συνδέει τὸ χάσμα μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Εἶνε ἡ σκάλα ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ κατέρχονται βοηθοὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶνε ἐκεῖνη πού δίδει εἰς τὸν Θεὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τῆς ζωῆς μας.

Τὸ ν' ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυσπιστίαν καὶ μὲ καχυποψίαν, τὸ νὰ ἀποφεύγωμεν τὸν Δημιουργὸν καὶ Συντηρητὴν τοῦ συμπαντος εἶνε ὡσὰν νὰ κλείωμεν τὰ αὐτιά μας μὲ βαμβάκι οὕτως ὥστε κανέναν ἦχον νὰ μὴ ἡμποροῦμεν νὰ ἀκούσωμεν· εἶνε ὡσὰν νὰ βάζωμεν ἕναν πυκνὸν ἐπίδεσμον ἐπάνω εἰς τὰ μάτια μας οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἡμποροῦμεν νὰ ἰδοῦμεν καμμίαν ἀκτῖνα οὔτε τῆς ἀνατολῆς οὔτε τῆς δύσεως. Εἶνε ὡσὰν νὰ κλείωμεν ἐρημητικώτατα τὸ στόμα μας διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸς πνευμονίους μας καθαρὸς, ζωογόνος ἀέρας. Τὸ φῶς, τὸ ἄσμα, ἡ μελωδία, ὁ ἦχος, ἡ ζωὴ ὑπάρχουν, ἀλλ' ἡμεῖς τὰ ἐμποδιζόμεν· δὲν τὰ δίδομεν μὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐνεργήσουν.

ΑΦΗΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΣΚΛΗΡΟΝ ΕΓΩ-ΙΣΜΟΝ

Ἰδομεν ἐπὶ πλέον εἰς τὸν Θεὸν μὴν εὐκαιρίαν ὅταν καταπατῶμεν τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμόν πού τόσοσιν ἄσχημα πληγώνει τὸν ἄνθρωπον καὶ πού τὸν κάμνει νὰ στέψῃ τὴν ἐρώτησιν «τί ποιήσω» εἰς γῆινα πάντοτε καὶ κοσμικά, ἀντὶ πρὸς ὑψηλὰ καὶ πρὸς ἐπουράνια.

Ὑπάρχει μὴ πολλὴ διδακτικὴ εἰκὼν εἰς ἕν Μουσεῖον. Παριστάνει ἐν ἀνθρώπινον χερί πού βαστᾷ μὴν ἄδειαν φιάλην. Ἡ φιάλη εἶνε κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ μὴν ἀέσαν βοῦσιν. Τὸ νερὸ τρέχει διαρκῶς καὶ ἄφθονον ἐπάνω εἰς τὸ στόμιον τῆς φιάλης· ἀλλὰ δὲν βλέπει κανεὶς μέσα εἰς τὴν φιάλην οὕτε σταγόνα νεροῦ. Κάτωθεν τῆς εἰκόνος ὑπάρχει ἡ ἐρώτησις:—«Διατὶ δὲν γεμίζει ἡ φιάλη;»

Ὁ λόγος εἶνε ἀπλούστατος. Ἡ φιάλη εἶνε στοιμωμένη μὲ ἕνα φελόν. Δὲν τῆς δίδεται εὐκαιρία διὰ νὰ γεμίσῃ. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἐγωϊσμόν. Εἶνε ὁ δυνατὸς φελὸς πού δὲν ἀφήνει νὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ πραγματικὴ ζωὴ καὶ ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία· καὶ δι' αὐτὸ διαρκῶς ἐρωτᾷ ὁ ἄνθρωπος: «τί ποιήσω».

ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΤΕΧΝΙΤΗΝ

Ἰδομεν ὡσαύτως εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεὸν μας ζητοῦντες καὶ εὐρίσκοντες τὸν ἀληθινὸν ἀριστοτέχνην. Ὑποθέσατε ὅτι τὸ ὥρολόγιόν μας σταματᾷ. Τὸ φέρομεν εἰς τὸν τεχνίτην ὥρολογιοποιὸν διὰ νὰ τὸ διορθώσῃ. Μᾶς λέγει ὅτι πρὸ-

πει νὰ τοῦ τὸ ἀφήσωμεν μερικὰς ἡμέρας. Ἀμέσως συμμορφούμεθα πρὸς τὴν ὑπόδειξίν του, διότι γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἵμμορεῖ νὸ τὸ διορθώσῃ ἂν δὲν τοῦ δώσωμεν μίαν εὐκαιρίαν.

Ἐποθέσατε ὅτι θέλομεν νὰ κάμωμεν τὸ πορτραῖτό μας. Πηγαίνομεν εἰς ἓνα καλλιτέχνην. Μᾶς λέγει ὅτι ἵμμορεῖ νὰ μᾶς ζωγραφίσῃ ἂν πηγαίνομεν καθημερινῶς εἰς αὐτὸν ἐπὶ μερικὰς φορὰς. Ἐπακούομεν ἀμέσως διότι ξεύρομεν ὅτι δὲν ἵμμορεῖ νὰ μᾶς ζωγραφίσῃ ἂν δὲν τοῦ δώσωμεν τὴν σχετικὴν εὐκαιρίαν.

Ἐποθέσατε ὅτι ἐρωτῶμεν τὸν πλοίαρχον ἐνὸς βαποριοῦ ἂν ἵμμορεῖ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ Ὠκεανοῦ. Μᾶς λέγει ὅτι ἵμμορεῖ ἂν τοῦ δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν. Ἀμέσως καὶ εἰς αὐτὸ συμμορφωνόμεθα, διότι ξεύρομεν ὅτι δὲν ἵμμορεῖ νὰ διαπλεύσωμεν κατ' ἄλλον τρόπον τὸν Ὠκεανὸν ἂν δὲν εὔρωμεν ἓνα καλὸν πλοίαρχον.

ΠΟΣΟΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΕΙΜΕΘΑ

Πόσον ὅμως παράδοξοι, πόσον ἀληθῶς περιεργοὶ εἴμεθε ἡμεῖς οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι! Δὲν θέλομεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ζητήματα μάλιστα αἰωνιότητος, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς εὐκαιρίαν ποὺ δίδομεν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ ζητήματα κοσμικά, ἐν τούτοις καὶ πρόσκαιρα. Δὲν θέλομεν νὰ δεῖξωμεν ἐνδιαφέρον βαθὺ καὶ ἀδιάπτωτον εἰς τὰ ζητήματα τοῦ προορισμοῦ μας. Δὲν ἐμβαθύνομεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς μας ἡσυχίας. Δὲν δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεὸν μας διὰ νὰ μᾶς κάμῃ τελείους, ἐνῶ ὅπως γνωρίζομεν, ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς παρήγγειλε καὶ παραγγέλλει:—«ἔσθε τελεῖοι, ὥσπερ ὁ Πατὴρ ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τελείος ἐστίν». (Ματθ. Ε' 48).

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

Ἐπάρχει ἐν τούτοις μεγαλύτερον σταμάτημα εἰς τὴν ψυχὴν μας ἀπὸ τὸ σταμάτημα τοῦ ὥρολογίου. Ὁ Θεὸς ἵμμορεῖ νὰ τὴν ἀναγεννήσῃ ἂν Τοῦ δώσωμεν μίαν μόνον εὐκαιρίαν.

Ἐπάρχει εἰκὼν — ἡ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ — ποὺ πρέπει νὰ ζωγραφισθῇ μέσα μας. Καὶ ὁ Θεὸς ἵμμορεῖ νὰ τὴν ζωγραφίσῃ ἂν Τοῦ δώσωμεν μίαν εὐκαιρίαν.

Ἐπάρχει ὁδοποιρία διὰ τὴν ἀγνωστον ἄβυσσον τῆς αἰωνιότητος. Ὁ Θεὸς ἵμμορεῖ νὰ εἶναι ὁ καλλίτερος ὁδηγός, ὁ ἀσφαλέστερος πλότος, ἂν μόνον Τοῦ δώσωμεν μίαν μικρὰν εὐκαιρίαν.

ΑΣ ΔΩΣΩΜΕΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Ἐς εἴμεθα ὄθεν λογικοί. Ἐς ἔχομεν τὸν κοινὸν ἔστω νοῦν προκειμένου περὶ τῶν ζητημάτων τῆς αἰωνιότητος. Ἐς δώσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸν Θεόν. Ἐς ἐμπιστευθῶμεν εἰς Ἐκεῖνον. Εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ θάρρους, τῆς ἐλπίδος, τῆς χαρᾶς. Εἰς Αὐτὸν ἐνεπιστεύθησαν τόσοι καὶ τόσοι καὶ κατὰ τοὺς πρώτους-πρώτους αἰῶνας τῆς Ἐκκλησίᾳς μας καὶ εἰς Αὐτὸν ἐμπιστεύονται πολλοὶ καὶ σήμερον ἀκόμη παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια τῶν σημερινῶν περιστάσεων. Ἐς Τοῦ δώσωμεν μίαν καλὴν εὐκαιρίαν καὶ τότε δὲν θὰ βγάλωμεν π ο τ ῆ ἀπὸ τὰ στήθη μας τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο ἐρώτημα τοῦ ἄφρονος τῆς Γραφῆς, τό:—

«τί ποιήσω;»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ» Ἀσκήσις ἀπὸ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

Ο Ρ Ο Ι :

Κατὰ τὴν ἄσκησιν αὐτὴν θὰ διδῆται ἐν ὥρᾳ ὅν δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιόδικου μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ἰδιαίτερου φακέλλου ἐν οἰονδήποτε ἐδάφιον δύο ἢ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδακτικῆς ἢ ἠθικῆς περιεχομένου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἤθελε δημοσιευθῇ ἐν τῇ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Ἡ Ἀσκήσις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς ὅ λ ο υ ς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾶ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάθουν μέρος μόνον λαϊκοί, Ἕλληνες ἢ Ἑλληνίδες ἢ ξενόγλωσσοι σύζυγοι ὁμογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὐχὶ δὲ κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ Θεολόγοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἐνθα παραμένει ὁ διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶναι καθαρογεγραμμένα.

Τὸ ἀποσταλῆσόμενον ἐδάφιον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ν γλῶσσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εὐανάγνωστον τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΠΟΚΤΗΣΑΤΕ ΕΝ ΩΦΕΛΙΜΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Κυκλοφορεῖ εὐρύτατα τὸ ἔργον τοῦ Διακόνου Θεοδωρήτου Κοκκινάκη «Μέσα καὶ Σκοποὶ τῆς Ζωῆς». Αἱ δημοσιευθεῖσαι κρίσεις διὰ τὸ ὠφέλιμον καὶ διδακτικὸν αὐτὸ ἔργον εἰς τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἡμερήσιον τύπον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ, ἀποδεικνύουν πόσον ἐξετιμήθη τὸ ἔργον τοῦτο. Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας Δωρόθεος, Συνδικτὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γράφει ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου ὅτι «ἐξετάζονται εἰς αὐτὸ τὰ βαθύτερα πράγματα μὲ εὐκρίνειαν καὶ μὲ ἀπλότητα, μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ χάριν. Αἱ σκέψεις ρέουν ἀργυρόηχοι σὲ μιὰ ἐνότητα ἀδιάσπαστη σὰν τὰ νερά τοῦ ὁραίου εἰς τὴν κοίτην τὸν». Ὁ Πρύτανης τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου π. Γρηγόριος Παπαμαχάηλ, καθηγητῆς τῆς Θεολογίας, συγχάριζον τὸν συγγραφέα γράφει: «Εὐχαρίστως ἀνέγνωσα τὸ βιβλίον καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησα τὰς βαθεῖας σκέψεις καὶ ἀναπτύσσονται εἰς αὐτό». Τὸ περιοδικὸν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας «Πάντανος» ἐδημοσίευσεν βραχεῖαν ἀλλὰ πολὺ ἐπαινετικὴν κριτικὴν. Ὁ Σεβασμώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν π. Ἀθηνάγορας ἔνεκεν, ἀκριβῶς, τῆς σπουδαιότητος καὶ ὠφελιμότητος τοῦ περιεχομένου του, ἐνετείλατο ἵνα κυκλοφορήσῃ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Τμήματος τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας θέλουν νὰ τὸ ἀποκτήσιν ἄς γράψουν εἰς τὸν ἴδιον εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, 25—19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y. Εἶναι κομψάτατον καὶ ἀποτελεῖται ἐξ 107 πυκνοτυπωμένων σελίδων. Τιμὰται 50 σ.

Διακόνον Ἰακώβον Κορκούζη
Καθηγητοῦ τῆς Προπαγ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΩΣ ΗΘΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

«Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶς. (Α' Κορινθ. α, 18).

Τὸ κήρυγμα ὡς ἠθικὴ δύναμις:—Τὸ κήρυγμα διηλ. ἡ συστηματικὴ ἀνάπτυξις μιᾶς θερησκευτικῆς ἀληθείας, μιᾶς θεολογικῆς ἐννοίας, μιᾶς ἠθικῆς ἀρχῆς, μιᾶς ἀποκρυσταλλωμένης κοινωνικῆς παρατηρήσεως, μιᾶς ξεκαθαρισμένης σκέψεως, μιᾶς ιδέας· τὸ τέτοιον εἶδος κήρυγμα τὸ παραδέχονται ὅλοι, ὅτι εἶναι τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸ μέσο, πού διεγείρει τὴν προσοχὴ καὶ τὴν σκέψιν τῶν ἀνθρώπων καὶ θερμοαίνει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδίαν τους, ὥστε νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ πεισιότερο ἐνδιαφέρον γιὰ ζητήματα, πού ἢ τὰ ἀγνοοῦσαν ἢ τὰ παρέρρεχαν ἀδιάφοροι ἢ τὰ θεωροῦσαν ἀνάξια γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τους.

Αὐτὸ ἀποδείχθηκε καὶ ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ τὴν πραγματικότητά ὅλων τῶν εἴκοσι αἰώνων πού πέρασαν.

Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ κηρύγματος πέρασε ἀπὸ τὸν κάθε δογματικὸ δρόμο. Οἱ κακοὶ τὸ ἐσχολίασαν πικρόχολα. Πολλοί, πού κάνουν ἐμπόριο πνεύματος καὶ εὐφροσύνης τὸ εἰρωνεύθησαν σαρκαστικά. Οἱ νομιζόμενοι σοφοὶ τὸ ἐθεώρησαν μωρίαν. Οἱ Θετικισταί, πού ζητοῦν εἰς ὅλα χειροποιαστὴ ἀπάρδει, τὸ ἐχαρκτηρίσαν οὐτοπία καὶ χίμαρα. Οἱ Σκεπτικισταί ἀμφιβολίες ἐξέφρασαν γιὰ τὴν πραγματικὴν του ἐπίδρασιν. Καὶ οἱ ἀπαισιόδοξοι, πού ἡ ψυχὴ τους ποτὲ δὲν γεμίζει, τὸ ἐθεώρησαν φιλολογία χωρὶς νόημα.

Ἐν τούτοις μιὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὅτι γιὰ μὲν αὐτοὺς ποῦχουν πάρει τὸν κατήφορο στὴν σκέψιν καὶ τὴν ζωὴν τους, πού φέρει μακρὰ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν τὸ κήρυγμα μπορεῖ νὰ εἶναι μωρία. Ἡ παραστρατημένη σκέψιν τους μόνον μωρίες ἀναγνωρίζει. Γιὰ τοὺς ἄλλους ὅμως, πού θαλασσοπαλεῖουν ἀνάμεσα στὲς ἀγωνίες τῆς ζωῆς καὶ μὲ τὴν πνοὴν τους κοιμένην, πού βγαίνει ἀπ' τὸ στήθος τους σὰν ἕνας στεναγμὸς πικρὸς, προσπαθοῦν νὰ ἀνέβουν στὴν ἐπιφάνειαν τῆς ψυχικῆς τους εὐσταθείας καὶ λαχταροῦν νὰ σωθοῦν, τὸ κήρυγμα εἶναι μεγάλῃ δύναμις. Πολὺ σοβαρὸ ἠθικὸ κεφάλαιο.

Εἶναι φανερὸς πρῶτον μεγέθους, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖο ξεδυναλύνονται τὰ σκοτεινότερα προβλήματα τῆς ζωῆς τους, γι' αὐτοὺς πού θέλουν νὰ εὗρουν τὴν λύσιν τους. Ἀποκάλυψις γιὰ τοὺς ἀμαθεῖς. Λυδία λίθος ἐπάνω στὴν ὁποία δοκιμάζεται καὶ ἐλέγχεται ἡ σοφία τους, γιὰ τοὺς ἐπιστημονοπλήκτους. Χειραγωγία, γιὰ ἐκείνους πού χωλαίνουν ἠθικά καὶ ζητοῦν νὰ ὀρθοποδήσουν. Δύναμις, γι' αὐτοὺς πού ἔχουν ἀδύνατη τὴν πίστιν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν αἰσθανθοῦν μέσα τους ἀκλόνητη. Σωτηρία, γιὰ ὅσους θέλουν νὰ σωθοῦν.

Θεωρητικὰ αὐτὸ εἶναι τὸ κήρυγμα. Ἄλλ' εἶναι πρὸ παντὸς στὴν πραγματικότητα τέτοιο, ὅταν εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ βαθεῖαν πίστιν, πλεγμένο ἐπάνω στὴν πραγματικότητά τῆς ζωῆς καὶ τονισμένο ἐπάνω στὰ πειθὶ δυνατὰ καὶ γλυκὴ ἡχη μοτίβα τοῦ πνεύματος τοῦ Εὐαγγελίου, πού διερευνᾷ

καὶ ὁμιλεῖ, πού θαλασσιώνει καὶ στηρίζει καὶ ποδηγετεῖ, πού φωτίζει μὲ γλυκύτητα τὴν καρδίαν καὶ μὲ πειστικότητα τὸν νοῦν.

Πόσοι καὶ πόσοι ἐνοιῶσαν τὴν δύναμιν αὐτὴν τοῦ κηρύγματος νὰ τοὺς ξανοίγῃ προστὰ τοὺς τὸν φωτεινὸν ὁρίζοντα μιᾶς καινούργιας ζωῆς!

Καὶ πόσοι καὶ πόσοι μέσα στὴ νεκρικὴ σιγή, πού ἀκούονθαι κάθε ἡττά τους, ὕστερα ἀπ' τὸ ἀνίσχυρο ἀντιμετώπισμά τους μὲ τὸν πόνο, τὲς δυσκολίες τῆς ζωῆς, τὴν ἀπροσδόκητη συμφορὰ, τὴν παρεκτροπὴν, τὸ ἠθικὸ σφάλμα, τὴν ἁμαρτίαν, νοιώθουν τὴν ἀνάγκη ν' ἀκούσουν μέσα τους μιὰ φωνὴν φιλικήν· συμπονετικήν· λογικὰ νὰ τοὺς ἐλέγχῃ· συμπάθητικά νὰ τοὺς ὑποβοηθῇ· θερμὴ ἀπὸ τὸν παλμὸ ἀληθινοῦ ἐνδιαφέροντος· πειστικὴν· γεμάτην ἀπὸ κατανόησιν!

Πόσες ψυχὲς μέσα στὴν φαρμακάδα τῶν πικρῶν λογισμῶν τους ἢ ὅταν στεριεῦν ἐντὸς τους ἡ δροσιτικὴ πηγὴ τῆς ἐσωτερικῆς χαρᾶς ἢ στὴν ἀλμύρα τῶν δακρῶν τους, πού καντερὰ κυλοῦν ἀπ' τὸν κοκκινισμένον κανθὸ τῶν πλημυρισμένων ματιῶν τους, διפוῦν ἀπὸ ἕνα κήρυγμα, ἱκανὸ νὰ τὲς δροσίσῃ!

Πολλὲς θλίψεις ἀπὸ τὴν ζωὴν, πολλὴ ἀνάγκη ἀπὸ παρηγορίαν.

Σήμερα, πού μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ νέου πολέμου πλασιασθήκανε οἱ φόβοι κ' ἡ ἀγωνία μας, πού καὶ πρὶν δὲν ἦσαν λίγοι παρουσιάζεσθαι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ πειστικὰ αἰσθητὴ, ὡς κοινωνικὴ πειὰ ἀνάγκη, ἡ ἀνάγκη τοῦ κηρύγματος, ὡς λόγου τοῦ Θεοῦ, πού Μόνος ἀτομένει πηγὴ τῆς γαλήνης, τῆς εἰρήνης, τῆς προστασίας καὶ τῆς σωτηρίας μας.

Τὸ κήρυγμα ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη:—Τὸ νοιώθουν ὡς τέτοιο οἱ ἄνθρωποι στὲς ἐποχὰς κυρίως, πού ἡ ἐμπιστοσύνη τους στὸν ἑαυτὸν τους, στὴν δύναμιν τους, στὴν σοφίαν τους, στὸν πολιτισμὸν τους, στὴν προόδον τους, στὴν κοινωνικὴν ἠθικὴν τους, στὸ διεθνὲς δίκαιόν τους γίνεται συντρίμμα, ὅπως συνέβη ἤδη στὲς πρῶτες ἀκόμα ἐβδομάδες τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Ραγδαίως ἐπλήθην ὁ ξεπεσμός ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν τους. Τέλεια ἡ γύμνωσίς τους ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τους. Ἀπροσδόκητη ἡ ἀπομόνωσίς τους καὶ ἀπ' τὸν ἑαυτὸν τους ἀκόμα. Σαθρὰ ἀποδείχθηκε ἡ αὐτοπεποίθησίς τους. Ὅλα κατέπεσαν τὰ προτεχίσματά τους. Τίποτε δὲν ἔμεινε ὀρθόν.

Μόνον ὁ Θεός, πού Τὸν εἶχαν παραμερίσει στὴν ζωὴν τους, στέκεται ἐπάνωθι τους Ἀναλλοίωτος.

Ἀλλὰ καὶ Αὐτὸν Τὸν βλέπουν τόσον ὑψηλά! Αἰσθάνονται ἐν τούτοις τὴν ἀνάγκη νὰ Τοῦ μιλήσουν. Νὰ τοὺς ἀκούσῃ! Νὰ τοὺς νοιώσῃ. Νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ. Νὰ κατέβῃ χαμηλότερα. Κοντὰ τους. Ἀνάμεσά τους. Συμπαθῆς, Γλυκὺς, Προστατευτικὸς.

Πρέπει ὅμως πρῶτα ἡ δικὴν τους ἡ ψυχὴ ν' ἀνέβῃ κοντὰ Του. Μὰ αὐτὴν τὴν βαρύνουν οἱ μεγάλοι καὶ πολυσέλιδοι τόμοι τῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας της. Ἡ ἄλυσίδες τοῦ ἀπόλυτου ἐγωκεντρισμοῦ της. Τὰ σίδερα τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ της. Οἱ πελώριοι ἠλεκτρικοὶ συμπυκνωτήρες τῆς προόδου της. Ἔτσι, ἐνῶ προβάλλει ὁ πόθος καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ Τὸν προσεγγίσουν, δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἱκανοποιήσουν μόνοι τους.

Ποιὸς θὰ τοὺς βοηθήσῃ; Τὸ κήρυγμα. Αὐτὸ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δώσῃ φτερὰ στὴν σκέψιν τους, πού κείτεται κάτω, πούλιν πληγωμένο, ἀπὸ τὸν κυλῶνα τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων τῆς ραδιοφωνουμένης διεθνοῦς ἀνησυχίας, ἂν θέλουν νὰ τὴν νοιώσουν ἐλεύθερη κ' ἐλαφροπε-

τούμενη. Αυτό έχει την δύναμι νὰ τοὺς δείξῃ φωτεινὰ σημάδια ἐλπίδων νέων στὸν ὁρίζοντα τῶν βλέψεών τους, ἂν θέλουν ν' ἀλλάξουν σφαῖρα νοοτροπίας καὶ τρόπον ζωῆς. Αυτό ἔχει τὴν δύναμι νὰ τοὺς τυνώσει τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοπειθίσεως, λέγοντάς τους ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ στηρίξουν στὸ αἶσθημα τῆς βαθεῖας θρησκευτικῆς πίστεως, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ αισθανθοῦν σταθερώτερο ἔδαφος ζωῆς κάτω ἀπ' τὰ πόδια τους. Αυτό ἔχει τὴν δύναμι τέλος νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ—ἂν τὸ θελήσουν—πρὸς τὸν Θεόν, μὲ τὴν μυστικὴ νοερὴν κλίμακα τῆς προσευχῆς, πού ἀνεβάζει τὴν ψυχὴ μὲ τοὺς πόθους τῆς καὶ τὲς ἐλπίδες τῆς, μὲ τοὺς πόνους τῆς καὶ μὲ τὲς ἱκεσίες τῆς ἴσια στὴν σπλᾶγχνικὴ καὶ θερμὴ ἀγκάλῃ τοῦ Οὐρανίου Πατέρα.

Καὶ θὰ βοηθήσῃ ἀκόμα τὸ τέτοιο κήρυγμα στὴν πλήρωσι τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς τους καὶ τοὺς βαθεῖα καὶ εὐλικρινὰ πιστοὺς, ὅσον κ' ἐκείνους, πού θέλουν νὰ ἀντικαταστήσουν μὲ θερμὴ καὶ βεβαία τὴν χλιαρὴ καὶ εὐκολοσύλῃ τους.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ποτὲ γιὰ κανέναν χωρὶς θλίψεις, χωρὶς λαχάρεις, χωρὶς ἀπογοητεύσεις, χωρὶς κλονισμούς, χωρὶς ἀποπλανήσεις, χωρὶς ἁμαρτίες, χωρὶς ἐξιλεωτικὲς ψυχικὲς συντριβὲς ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς πειθι δυνατοὺς στὴν πίστι. Αἰσθάνονται ὅλοι καὶ ἀδιάφοροι καὶ πιστοὶ καὶ χλιαροὶ βαθεῖα μέσα τους τὴν ἀνάγκη μιᾶς συμπαθοῦς κατανοήσεως, μιᾶς ἀνακουφιστικῆς ἐξιλεώσεως.

Ἐχει τοῦ καθενὸς ἡ ψυχὴ τὲς ἀπαιτήσεις τῆς χωριστῆς ἡ καθεμιᾶς κ' ἀπόλυτα ἐπιτακτικῆς.

Ἀποζητοῦν ὅλοι κάποιον νὰ τοὺς μιλήσῃ μὲ γλυκεῖα πειστικότητα. Νὰ εἰσχωρήσῃ ὥς τὲς πειθι σφικτοκλεισμένες ἀκόμα πτυχὲς τῆς ψυχῆς τους. Νὰ σταλάξῃ βάλασμα στὲς πληγὲς τῆς καρδίας τους. Νὰ περισυλλέξῃ τὴν σκορπισμένη ἀπὸ λύπη ἢ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν πίστι τους. Νὰ ζεστάνῃ τὴν παγωμένη ἀπὸ τὸν φόβον πνοὴ τους. Νὰ ἀνορθώσῃ τὸ πεσμένο ἡθικόν τους. Νὰ τοὺς σύρῃ ἀπὸ τὸ χάος τῆς ψυχικῆς τους μονώσεως κοντὰ στὸν Θεόν, πού ἔχει θησαυροὺς ἀγάπης ἀνεξάντλητους κ' ἀρκετοὺς γιὰ ὅλους. Ἔτσι τὸ κήρυγμα, πού θὰ συγκεντρώνῃ τὲς παραπάνω ιδιότητες ἀποβαίνει χρήσιμο κ' ἀπαραίτητο καὶ γιὰ τοὺς ἀποφασισμένους νὰ ἐπιστρέψουν ἀπίστους καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ γιὰ τοὺς μετανοιωμένους ἀδιαφόρους ἢ χλιαροὺς καὶ προβάλλει συνολικὰ τοῦτ' αὐτὸ κοινωνικὴ ἀνάγκη.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴν θὰ τὴν ὑπηρετήσῃ ὁ εὐσυνειδήτος Ἱεροκλῆρυξ. Καὶ γιὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ πλήρως εἶναι ἀνάγκη νᾶξῃ βαθεῖα συνειδοποιημένη μέσα του κ' ὁλοκληρωμένη τὴν ἔννοια τῆς ἀποστολῆς του.

Ὁ Ἱεροκλῆρυξ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ ἔργου του εἶναι σὰν ἄλλος Μωϋσῆς. Θὰ ἀνέβῃ κ' αὐτὸς εὐλαβικὰ στὸ Σινὰ τῆς προσευχῆς. Καθαρός. Προετοιμασμένος ψυχικά. Μελετῶντας μέσ' στὸν νοῦ του τὸ Ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὲς ἡθικὲς ὑποχρεώσεις του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἀφήσῃ τὴν ψυχὴ του νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν Θεόν, θὰ κατέβῃ ἔνθεος γιὰ νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ πῇ πρὸς τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων τὰ λόγια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Θὰ διδάξῃ. Θὰ συμβουλευσῇ. Θὰ συνφέρῃ. Θὰ ἐνθαρρύνῃ. Θὰ παρηγορήσῃ. Θὰ κατανύξῃ. Θὰ συμπροσευχηθῇ. Θὰ ἐξυψώσῃ. Θὰ σώσῃ.

Εἶναι μέσ' στὸ ἔργο του νὰ θρυμματίσῃ θεοποιημένες φαντασιοληξίεις τοῦ ἀποπλανημένου πνεύματος τῆς ἐποχῆς μας. Ἄλλ' εἶναι ἐπίσης ὑποχρεώσεός του νὰ βοηθήσῃ τὸν κλονισμένο ἄνθρωπον στὴν προσπάθειά του νὰ συγκροτηθῇ, νὰ ἀναστηλώσῃ τὸν βωμὸ τῆς πίστεως μέσ' στὴν καρδίαν

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἕνας λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μέσα σὲ τόσα ἄλλα διάλεξε τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου Του εἶναι ἴσως καὶ ἡ τάσις τοῦ Ἑλληνος νὰ ξενητεύεται καὶ νὰ πηγαίνει ἕως τὴν τελευταίαν γωνίαν τῆς γῆς. Δὲν ὑπάρχει χώρα πού νὰ μὴ ἔχῃ καὶ ὀλίγους Ἑλληνας.

Ἀλλὰ πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς οικονομικῆς ζωῆς συνδυάζουν καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνωτέρας, τῆς πνευματικῆς ζωῆς; Ἐὰν ἐθαυματούργησε κάποτε ἡ φυλὴ μας εἶναι διότι μέσα τῆς εἶχεν ἀνεπτυγμένη τὴν κλίσιν εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν, πρὸς τὸ ἀγαθόν, πρὸς τὸ ὠραῖον.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀθάνατον τριάδα ἀφιέρωσε ὅλα τοῦ τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα καὶ τὰς πλουσίας ἀρετὰς. Ὁ Ἑλληνας τρέφει εὐγενῆ αἰσθήματα, ἔχει ἰδιοφυΐαν μεγάλην, εἶνε ἐνθουσιώδης καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν.

Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ σήμερον ὅτι εἶναι γνήσιος ὁμογενὴς ὅταν δὲν συγκεντρῶνῃ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς καὶ δὲν τὰς κατευθύνῃ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς εὐτυχίας εἰς ἐπίπεδα ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν οικονομικὴν ἐξασφάλισιν καὶ τὴν ὕλικὴν ἐπικρατίαν εἰς τὴν γῆν;

Ἐν τούτοις δύο πληγαὶ σήμερον κατατρώγουν τὰ σπλάχνα καὶ ὑποσκάπτουν τὴν ὑγείαν, ματαιώνουν τὴν πρόοδον καὶ καταστρέφουν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐτυχίαν τῆς φυλῆς. Τὸ ἀτομικιστικὸν πνεῦμα μὲ τὴν ἔλλειψιν συνοχῆς καὶ πλήρους συνεργασίας, ὅπως καὶ τὸ φιλόθυλον καὶ εἰς ἄκρον κοσμικόν, μὲ τὴν προσήλωσιν εἰς τὰ φθαρτὰ καὶ τὰ ἐφήμερα.

Τὸ ψάρι ὅμως ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ μόνον ὀλίγα λεπτὰ ἡμπορεῖ νὰ ζήσῃ. Καὶ ὁ ὁμογενὴς χωρὶς τὴν πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Εὐαγγελίου, μὲ ἰδανικὰ ξένα πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν του καὶ τὰς παραδόσεις του, ἐκφυλίζεται καὶ ἀποθνήσκει.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

του, ναῦρη τὴν ἰσορροπία τῆς ζωῆς του στὴν γαλήνη τῆς ψυχῆς του.

Χρειάζεται ὅμως ἀναμφιβόλως νᾶξῃ πολλὴ δύναμις ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ δώσῃ τόση δύναμις στὸ κήρυγμα του. Θὰ τὴν ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ θὰ τὴν ἀναζητήσῃ καὶ μέσα του. Στὴν δύναμι τῆς πίστεως του· στὸν ἐνθουσιασμό του· στὴν δική του ψυχὴ καὶ στὴν κατανόησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ψυχῶν τῶν ἄλλων.

Κήρυγμα ξένο πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὲς ψυχικὲς ἀνάγκες τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, εἶναι κήρυγμα χωρὶς ψυχὴν, κενόν, ἄσκοπο· χαλκὸς ἡχῶν καὶ κύμβαλον ἀλαλάζον.

Τὸ κήρυγμα, ὅταν προβάλλῃ ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη, θὰ πῇ, ὅτι ἔχει φθάσει στὴν πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας του, τῆς ἡθικῆς του δυνάμεως. Καὶ τότε ἐπιβάλλεται νὰ συγχρονισθῇ μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ συντονισθῇ μὲ τὴν πίστι. Κι' ἔτσι διπλὰ ζωντανό· ψυχολογημένο· ἐνθουσιαστικό· ἐπαγωγό· εὐχάριστο· πειστικό καὶ ψυχροσωστικό νὰ ἀποδειχθῇ ἀκόμα μιὰ φορὰ «τοῖς σωζομένοις δυνάμεις Θεοῦ».

Χρόσιον Πάππα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

“Ολες αἱ μέρες εἶναι τοῦ καλοῦ Θεοῦ καὶ πρέπει πάντοτε νὰ κάνουμε τὸ θέλημά Του κάθε μέρα. Τὶς ἔξ ἡμέρες πού τὶς ὀνομάζουμε καὶ «καθημερινές» ἔχουμε τόσες καὶ τόσες ἀσχολίες μὲ τὰ μαθήματα καὶ τὰ παιγνίδια, μὲ τὶς ἐργασίες καὶ τὶς ὑποθέσεις μας, μὲ τὶς φροντίδες καὶ σκέψεις τῆς ζωῆς μας. Δὲν μᾶς μένει λοιπὸν αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀρχετὸς καιρὸς νὰ κάνουμε καὶ ἔργα ἀνώτερα, ὑψηλότερα, περὶ ἰδανικὰ καὶ περὶ ὥραϊα, ἔργα πού νὰ στέκονται περὶ πάνω ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ρουτίνα τῆς ζωῆς.

Ἔχουμε ὅμως καὶ μία μέρα, τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ, πού ξεχωρίζει ἀπὸ τὶς ἄλλες μέρες. Τὴν ἔχουμε ἀφιερῶσει στὴν ἀνάπαυσι καὶ τὴν ἐκτέλεσι ἔργων πού δὲν ἔχουμε καιρὸ νὰ κάνουμε τὶς ἄλλες ἡμέρες. Ὁ ἴδιος ὁ καλὸς Θεὸς μας μᾶς ἔδωκεν Ἑντολὴ νὰ ἐργαζώμεθα ἔξ ἡμέρες καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, τὴν ἑβδόμη νὰ τὴν ἔχουμε ἀφιερωμένη εἰς Αὐτόν.

* * *

Τί κάνουν τὰ παιδιά τὴν Κυριακή; Εὐπνοῦνε πάντοτε λιγάκι ἀργότερα ἀπὸ τὶς ἄλλες μέρες. “Οχι ὅμως καὶ πολὺ ἀργότερα ὥστε νὰ χάσουν τὴ χαρὰ τοῦ πρωῒνου φωτὸς καὶ τοῦ ὥραιου ἡλίου πού φαίνεται πῶς βγαίνει μεγαλόπρεπα πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ ἢ μέσα ἀπὸ τὴ θάλασσα τὴ γαλανή! Σηκώνονται τὰ παιδιά καὶ εἶναι καθαρά γιατί ἀπὸ τὸ Σαββατόβραδο ἔκαμαν τὸ μπάνιο τους. Ντύνονται ὁμορφα καὶ φρόνιμα καὶ ξεκινοῦν μὲ τὴν μητέρα ἢ τὸν πατέρα ἢ καὶ τοὺς δυὸ μαζὺ νὰ πᾶν στὴν Ἐκκλησίαν ἢ στὸ Κατηχητικὸ Σχολεῖο. Ἐκεῖ μαθαίνουν τὰ ἔργα τὰ καλὰ καὶ ἀκούνε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Ξαναγυρίζουν στὸ σπίτι εὐχαριστημένα καὶ ἀφιερώνουν τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς σὲ ἔργα καλὰ, εὐγενικά, ὥραϊα. Ἀφοῦ ἡμεῖς ἀκολουθοῦμε σὲ ὅλα τὸν καλὸν μας Ἀρχηγό, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἃς δοῦμε μὴ στιγμὴ πῶς ἐπερνῶσε τὴν ἡμέρα τοῦ Θεοῦ Ἐκείνος καὶ τί μᾶς συνεβούλευε νὰ κάνουμε ἡμεῖς.

* * *

Μία μέρα πού τὴν εἶχαν στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ, ἀφιερωμένη στὸν Θεόν, ὅπως ἔχουμε ἡμεῖς τὴν Κυριακή, ὁ καλὸς Χριστὸς ἐδίδασκε μέσα στὴν Ἐκκλησίαν. Κόσμος πολὺς Τὸν ἄκουγε μὲ προσοχή. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά ἦσαν ἐκεῖ καὶ μὲ μεγάλη προσοχή Τὸν ἄκουγαν. Κανένας δὲν μιλοῦσε, κανένας δὲν ἔκαμνε θόρυβο. Κανένα παιδί δὲν ἔκαμνε ἀταξία καὶ φασαρία.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπαίνει στὴν Ἐκκλησίαν μὴ γυναῖκα. Ἦτανε ἄρρωστη γιὰ δεκαοκτὼ χρόνια. Κανένας γιατρὸς δὲν μπόρεσε νὰ τὴν κάνῃ καλὰ, κανένας δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴ βοηθήσῃ, νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Γι’ αὐτὸ ἐπῆγε στὸ Χριστό. Γονάτισε μπροστά Του. Ὁ Χριστὸς μὲ τὴν καλὴ καρδιά, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη, μὲ τὴ ματιὰ του τὴ γλυκεῖα σηκώθηκε. Μέσα στὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἡρεμία ἐκείνη, ἔβαλε τὰ χεῖρια Του τὰ εὐλογημένα στὴν ἄρρωστη ἐπάνω καὶ ἀμέσως ἐκείνη ἔγινε καλὰ. Στὴ στιγμὴ ἡ ἄρρωστη γυναῖκα σηκώθηκε θεραπευμένη. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια καταφιλοῦσε τὰ χεῖρια τοῦ Χριστοῦ. “Ολοι ἐδάκρυσαν καὶ ὅλοι ἐθαύμασαν, ὅλοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Μόνον ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας ἐθύμωσε.

—Δὲν ἔπρεπε ὁ Χριστὸς νὰ βάλλῃ τὰ χεῖρια Του νὰ θεραπεύσῃ τὴ γυναῖκα. Ἦτανε Κυριακή, ἦτανε ἡμέρα ἀργίας. Δὲν ἐδούλευσαν. Ἐπρεπε νὰ μὴ γίνῃ ἐργασία!

Ἐκατάλαβεν ὁ Χριστὸς καὶ εἶπε σὲ ὅλον τὸν κόσμον:

—“Ολες οἱ μέρες εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ποιὸς δὲν πηγαίνει νὰ ποτίσῃ τὸ ἄλογό του τὴν Κυριακή; Ποιὸς δὲν βγάζει τὸ βῶδι του ἔξω στὸ χορτάρι νὰ βοσκήσῃ; Τί εἶναι αὐτά; Τὴν Ἥμέραν τοῦ Θεοῦ τὴν ἔχουμε γιὰ νὰ κάνουμε καλὰ ἔργα. Νὰ βοηθοῦμε τοὺς ἄλλους. Νὰ θεραπεύουμε. Νὰ κάνουμε ἔργα καλὰ καὶ ἅγια.

Ἔτσι πρέπει νὰ κάμνουν τὰ καλὰ παιδιά. Ἔτσι νὰ περνῶν τὴν Κυριακὴ τους. Μὲ ἔργα καλὰ καὶ ἅγια, δίκαια καὶ ὥραϊα. Ἄς δοῦμε τί ἔργα μποροῦμε νὰ κάνουμε στὴν Ἥμέραν τοῦ Θεοῦ.

Νὰ πᾶμε στὴν Ἐκκλησίαν, στὸ Κατηχητικὸ Σχολεῖο.

Νὰ πᾶμε νὰ κάνουμε ἐπισκέψεις στοὺς συγγενεῖς μας, στοὺς γνωστοὺς μας καὶ στοὺς φίλους μας. Νὰ μιλήσουμε μαζὺ τους, νὰ γνωρισθοῦμε καλύτερα, νὰ μάθουμε τὶς ἀνάγκες τους, νὰ ἰδοῦμε τί κάνουν, νὰ μιλήσουμε, νὰ εὐχηθῶμε νὰ διασκεδάσουμε μαζὺ τους.

Νὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμε κάποιον ἄρρωστο φίλο μας, συγγενῇ μας, γνωστόν μας. Νὰ τοῦ εἰποῦμε δυὸ καλὰ λόγια, νὰ τοῦ ἀναφέρουμε τί ἀκούσαμε στὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ τοῦ δώσουμε ἐλπίδα ὅτι τῶσον ὁ καλὸς Θεός, ὅσον καὶ ἡμεῖς δὲν τὸν ξεχνοῦμε.

Νὰ πᾶμε κάποτε στὸ θέατρο, μάλιστα σὰν εἶναι Ἑλληνικὴ παράστασι, νὰ ἰδοῦμε κάποιο σπουδαῖο ἔργο, πού θὰ μᾶς φωτίσῃ, θὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ, θὰ μᾶς δώσῃ νέα δύναμι, νέο θάρρος γιὰ τὴ ζωὴ μας.

Νὰ ἀκούσουμε στὸ Ραδιόφωνο τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρᾶν, κάποια καλὴ ὁμιλία ἢ διάλεξι, κάποιο καλὸ τραγούδι, κάτι ὥραϊο καὶ ὁμορφο καὶ ὠφέλιμο, σεμνόν, διδακτικόν. Νὰ πᾶμε σὲ Ἑλληνικὴ συγκέντρωσι

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Μετ' ἐκτάκτου τάξεως καὶ συγκινητικῆς εὐλαθείας διεξάγονται αἱ συνεδριάσεις τῆς Κληρικο-Λαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ Μεγαλωνύμφῳ Κοινότητι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Δητροῦτ, Μίτσο, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα.

—Τὴν προπαραελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Βοστώνης ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρα ὁ Ἱερολογ. Διάκονος Θεόδωρος Θεοδωρίδης, αἰτήσας τῆς Κοινότητος Σάοντ Μπρίτζ, Μασς.

—Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου προσκαλέσας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Νέας Ὑόρκης τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Προέδρους καὶ τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους τῶν Ἱ. Ναῶν Νέας Ὑόρκης συνεζήτησε μετ' αὐτῶν διαφόρους τρόπους προόδου καὶ ἐπιδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων μας καθὼς καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

—Τὸν Σεβασμιώτατον καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπεσκέψθη τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

—Εἰς τὸ τελευταίως ἐν Γκέρη τῆς Ἰνδιάνας συγκροτηθὲν Γενικὸν Συνέδριον τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ Παναρχάδων παρενέβη καὶ ὁμίλησεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος.

—Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς συνελυπήθη τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Ἰνδιανῶν, Ἰνδ. ἐπὶ τῇ λόγῳ πυροκαϊᾷ προξενηθεῖσιν ζημία εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ μας.

—Κατῆλθεν εἰς Νέαν Ὑόρκην χάριν ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων παραμείνας ἡμέρας τινὰς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρας.

—Συμφώνως πρὸς ἐγκύκλιον τῆς Σεβαστ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Σελτοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ. κ. Βενιαμὴν τὴν 13ην Ὀκτωβρίου καθὼς καὶ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐψάλησαν δοξολογίαι εἰς ὅλους τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

—Τὴν 8ην Ὀκτωβρίου, Κυριακὴν, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπί-

σκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας παρισταμένων καὶ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν καθὼς καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ἡρ. Παπαμανώλη, παρενέβη εἰς τὸ Ἑλληνο-Ἀμερικανικὸν Ἐκπαιδευτήριον τοῦ Μπρόνξ ὅπου ἐγένετο ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῆς σημαίας τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἐκπαιδευτήριον.

—Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν του συνεδρίαν τὴν 6ην Ὀκτωβρίου ἐξετάσαν διαφόρους ὑποθέσεις πνευματικῆς φύσεως.

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος προσελήθει παρενέβη τὴν 7ην Ὀκτωβρίου εἰς διάλεξιν τῆς Πυθαγορείου Ἀδελφότητος ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκδήσει τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἐν τοῖς Γραφεῖσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ Κεντρικὸν Διοικ. Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν τῆς Ἀμερικῆς.

—Ἀπεστάλησαν ἐκ μέρους τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων πρὸς ὅλας τὰς Κοινότητας τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ἐφόδια διὰ τοὺς πρώτους τρεῖς μῆνας τῆς Κατηχητικῆς ἐργασίας.

—Εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον τοῦ Πόμφρετ προσήλθον ἐσέτος καὶ δύο ὁμογενεῖς μαθηταὶ ἐκ τῆς Πρωτευούσης τοῦ Μεξικοῦ, οἱ κ. Κ. Κακούρης καὶ Σ. Νικολόπουλος.

—Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Βοστώνης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βοστώνης ἐγένετο μετ' Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, καὶ σύσκεψις τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

—Διωρίσθησαν Ἱερατ. Προϊστάμενοι τῆς Κοινότητος Γουοκίγγαν Ἰλινόις ὁ Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος, τῆς Κοινότητος Πασέϊκ Νέας Ἱερσέης ὁ Αἰδ. Δημ. Οὐζουνγιάννης, τῆς δὲ Κοινότητος Τιμίου Σταυροῦ Μπέριμγκαμ, Ἀλαμπάμας ὁ Αἰδ. Κ. Πολυχρόνης.

—Ἐπισκεφθεὶς ἐξήκοντα πέντε περίπου Κοινότητας κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ἐπέστρεψεν εἰς Πόμφρετ, Κονν. ὁ κ. Λεωνίδας Ἀθανασάτος τοῦ Τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας.

—Εἰς τὴν ἐναρκτήριον Τελετὴν τῶν μαθημάτων τῆς Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς παρενέβη καὶ ὁ Ἐφοροταμίας τῆς Σχολῆς κ. Ἀντώνιος Ἐμμ. Κοντολέων, ἀναλύσας μετ' ἐξαιρετικῆς μεθοδικότητος τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ ἰδρύματος καὶ τονίσας ὅτι ἰδιαίτερος ἐφέτος ἐξεδηλώθη βαθὺ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὲρ αὐτοῦ.

—Ἦρχισαν καταφθάνουσαι αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὴν Πνευματικὴν Ἀσκησιν τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ. Ὁ πρῶτος ὁ ἀποστείλας ἐν ἐδάφιον ἦτο ὁ κ. Κωνστ. Παλάσης ἐξ Ὀκλαχόμα Σίτυ.

—Ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη ὁ νέος πίναξ τῶν προσοντούχων Λαϊκῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ἡ Ἑσπερίδα ὅπου πηγαίνουν καὶ ἄλλες φιλικές μας καὶ συγγενικές μας οἰκογένειες.

«Νὰ πᾶμε πάντοτε ἐκεῖ ὅπου μπορούμε ἡ ἐμεῖς νὰ ὠφεληθοῦμε ἡ ἄλλους ἐμεῖς νὰ ὠφελήσουμε». Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουμε πάντοτε στὸν νοῦ μας. Τέτοια πράγματα σὰν κάνουμε τὴν Κυριακὴ, πράττουμε σύμφωνα μὲ τὴν Ἐντολὴ τοῦ καλοῦ μας τοῦ Θεοῦ.

Θεέ μου, τὴ δική σου Κυριακὴ πάντα περνῶ κατὰ τὴν Ἐντολή Σου, Κάθε μου προᾶξι ὥραία καὶ καλὴ κάνω σ' αὐτὴ τὴ μέρα τὴ Δικὴ Σου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Όνοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

» 3	Ίωάν. Η. Λιναρδάκης	Βασιλική Ν. Τσολοβίκου
» 3	Στυλιανός Κ. Κωνσταντίνου	Άγγελική Β. Λαμπέρη
» 3	Παύλος Μ. Γκόργκας	Μαρία Καβρουλάκη
» 3	Άναστάσιος Β. Χατζηγώγος	Βασιλική Δ. Κανούλη
» 3	Νικόλαος Χ. Κωνσταντέλος	Χρηστίνα Κ. Μανιάτη
» 15	Πρίγκιψ Άλέξιος Α. Όμπολένσκυ	Jane Wheeler Irby
» 27	Άπόστολος Η. Μανράκης	Μαρία Γ. Βαρανάκη
» 39	Milton E. Zielik	Bernice T. Moroz
» 2	Δημήτριος Ν. Γλυκοφρύδης	Αικατερίνη Τ. Πέλα
» 3	Μιχαήλ Β. Θεμιστοκλέους	Στέλλα Δ. Γιαννούκου
» 3	Έμμανουήλ Σ. Ματθαίουδάκης	Θεώνη Π. Στρατιά
» 3	Παναγιώτης Κ. Ροδίτης	Στέλλα Α. Παπασταύρου
» 3	Γεώργιος Δ. Πάσκος	Παυλίνα Θ. Άδάμου
» 3	Χρ. Κ. Πατακυριακόπουλος	Έλευθερία Σ. Διονυσίου
» 3	Γεώργιος Ι. Θωμάς	Άνδρομάχη Θ. Μήση
» 3	Ζαχαρίας Δ. Λάγκας	Ευγενία Δ. Οικονόμου
» 4	Γεώργιος Ι. Πανάγος	Σταυρούλα Χ. Μαστοράκη
» 4	Βασίλειος Π. Ήλιόπουλος	Άγγελική Κ. Πανταζή
» 6	Μιχαήλ Γ. Μάρλος	Παναγιώτα Ε. Ρούγα
» 6	Παναγιώτης Α. Χόμης	Κλεοπάτρα Σ. Σαμασκάνη
» 7	Νικόλαος Δ. Στρούμτσος	Μαλάμω Ι. Τσιούρη
» 9	Donald A. Tailor	Μαρία Ι. Μπακτιή
» 10	Γεώργιος Β. Άναγνώστου	Ζωή Α. Άντωνιάδου
» 10	Ίωάννης Γ. Ζαμπετάκης	Αικατερίνη Ι. Χριστιανάκη
» 10	Γεώργιος Ν. Κατσιρούμπας	Μηλιά Θ. Χουσεά
» 10	Δημήτριος Δ. Καλεπανάγος	Ευγενία Η. Μακροπούλου
» 10	Σάββας Κ. Σχιονάτος	Μορία Α. Τρύφα
» 10	Σταμάτιος Δ. Παζάλος	Ευγενία Κ. Κυριακάκη
» 10	Παναγ. Ι. Γιάνναρης	Παναγιώτα Ν. Κουτσιούκου
» 10	Γεώργιος Μ. Μεϊμάρογλου	Μαρία Δ. Τσιζίκη
» 10	Άρης Ρ. Μίλλ	Mary R. Curtis
» 19	Ίορδάνης Θ. Μάνος	Θέκλα Θ. Θεοδορίδου
» 10	Γεώργιος Δ. Δασκαλογιάννης	Σταματία Α. Άλεξίου
» 10	Δημήτριος Γ. Τσιάστας	Ευφροσύνη Κ. Μόνα
» 10	Σωκράτης Κ. Σουβαρτζής	Βασιλεία Ε. Μπαγλάνη
» 10	Paul J. Ribick	Κωνσταντίνα Β. Μαλάμη
» 10	Δημήτριος Γ. Κοντάκος	Έλένη Π. Παναγιωτάκου
» 10	Arturo P. Tartaglione	Μαρία Π. Οικονόμου
» 10	Άλέξανδρος Δ. Τυροβολός	Καλλιόπη Κ. Λαγού
» 10	John G. Keller	Ίωάννα Α. Πάπτα
» 10	Παναγιώτης Β. Τασσόπουλος	Μαρία Κ. Δρούλια
» 10	Διονύσιος Γ. Κλάδης	Mary R. Allen
» 19	Κωνσταντίνος Γ. Σταθάκης	Κωνσταντίνα Π. Βλαχάκη
» 10	Παύλος Κ. Σπυριδώνης	Γεωργία Ν. Μανδραγούρα
» 11	Ευάγγελος Κ. Σεβαστάκης	Κόμνω Ε. Πιτίνη
» 11	Άθανάσιος Δ. Σταθόπουλος	Σοφία Α. Μουζάκη
» 12	Δημήτριος Μ. Θερμιώτης	Άντωνία Βαλδέ
» 14	Θεόδωρος Ν. Κομνηνός	Κλεονίκη Μ. Μίλτου

Κοινότης

Poughkeepsie, N. Y.
Astoria, L. I., N. Y.
New York, N. Y.
Manchester, N. H.
Chicago, Ill.
Miami, Fla.
Rock Springs, Wyo.
Washington, D. C.
Gary, Ind.
Pawtucket, R. I.
Columbus, Ohio
New York City
New York, N. Y.
Chicago, Ill.
Webster, Mass.
Portland, Ore.
Lawrence, Mass.
Birmingham, Ala.
Providence, R. I.
Bethlehem, Pa.
New Brunswick, N. J.
Montreal, Can.
Miami, Fla.
New Castle, Pa.
Biddeford, Me.
Chicago, Ill.
Jersey City, N. J.
Milwaukee, Wisc.
Washington, D. C.
Columbus, Ohio
Corona, L. I., N. Y.
Detroit, Mich.
Providence, R. I.
Manchester, N. H.
Weirton, W. Va.
Cleveland, Ohio
Johnstown, Pa.
Pawtucket, R. I.
Chicago, Ill.
Stamford, Conn.
Los Angeles, Cal.
Chicago, Ill.
Oklahoma City, Okla.
Peabody, Mass.
Newark, N. J.
San Francisco, Cal.
San Antonio, Texas
Oakland, Calif.

Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Άρχ. Ι. Μαλαχίας
Άρχιμ. Γερμανός Πολυζοΐδης
Άρχ. Ε. Τσουρονάκης
Αιδ. Ευάγγελος Τριανταφυλλίδης
Άρχιμ. Δανιήλ Γαμβρόλης
Άρχ. Μ. Φουσιάνης
Αιδ. Σ. Ζής
Αιδ. Θωμάς Δανιήλ
Άρχιμ. Ειρηναίος Κασσιμάτης
Άρχιμ. Μ. Σταυρίδης
Άρχιμ. Στέφ. Λαυριώτης
Αιδ. Νικ. Άνδρεόπουλος
Άρχ. Μ. Κουρκουλής
Άρχιμ. Δανιήλ Γαμβρόλης
Άρχ. Χ. Χατζήραπτας
Άρχ. Χριστ. Τσαφούρας
Άρχ. Ι. Τσουκαλάς
Αιδ. Ε. Άγγελίδης
Αιδ. Παναγιώτης Μιχαηλίδης
Αιδ. Σ. Έμμανουήλ
Αιδ. Κ. Κανελλόπουλος
Άρχιμ. Διον. Μανρίας
Άρχ. Μ. Φουσιάνης
Αιδ. Β. Μαροκόπουλος
Αιδ. Π. Ταργάκης
Άρχ. Δ. Νεστορίδης
Άρχ. Ι. Πιτσώνης
Άρχ. Β. Κόλιας
Άρχιμ. Αιμιλιανός Δαλούσης
Άρχιμ. Στέφανος Λαυριώτης
Άρχ. Α. Γερωντιδάκης
Άρχ. Ι. Δουλιγεράκης
Αιδ. Π. Μιχαηλίδης
Αιδ. Ε. Τριανταφυλλίδης
Αιδ. Δημ. Μπούρας
Άρχιμ. Χρ. Λαυριώτης
Αιδ. Γ. Θαλασσινός
Άρχιμ. Μ. Σταυρίδης
Άρχιμ. Δαν. Γαμβρόλης
Αιδ. Μ. Σοφοκλέους
Άρχ. Κ. Βαράκλας
Αιδ. Μάρκος Πετράκης
Αιδ. Κ. Παπαναγιώτου
Αιδ. Γ. Οικονομίδης
Αιδ. Ν. Παπαδημητρίου
Αιδ. Κωνσταντίνος Τσαπαρλής
Αιδ. Ι. Ζωγράφος
Άρχιμ. Άρσ. Παλληγκάρης

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Είς τὰ Γραφεῖά μας εἰρδύκονται ὀλίγοι τόμου τοῦ Ἡρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἑτους τοῦ «Ορδοδόξου Παρτηρητοῦ», ὁποῦ καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἑκάστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ εἰλεῦθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Ὁρθόδοξικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εἰρδύκωνται εἰς τὴν διβλιοθήκην παντός Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφέλιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἰανδήποτε περιστάσιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'. — Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπηρεξημένη με 24 νέας σελίδας διδασκαλικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιοῦντων τοῦτο διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Με γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Ἐἵνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαριθμητικόν, ἐκπονήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆλθε ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικά Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηρεξημένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τῶν ὅλων σελίδας, με 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'. — Δευτέρα Ἐκδοσις 1939 Ἐπηρεξημένη καὶ βελτιωμένη. Ἐἵνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσμάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Με γλώσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικὴν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἐσπέραν—στὸ σπίτι, στὸ παγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὥς ὁ δ ἡ γ ὁ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ᾶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν διδάγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον με ὥραία μεγάλα γράμματα, ὥραϊαν εἰκόνα ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εἰκόλον ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἐκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

ἘΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἀναγνωσμάριον διὰ τὴν Δευτέραν Τάξιν. Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προκηρυχθέντος Διαγωνισμοῦ. Ἡ ὕλη του γραμμένη εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν ρέουσαν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οικογενειακὴν, θρησκευτικὴν καὶ κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπλουτίσθη ἐπὶ πλέον με διδασκαλικούς μύθους, εἰς τρόπον ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποσπᾷ τὸ ἀδιάλειπτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθείσα συμφώνως με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετυπώθη ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται \$0.55.

ἘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἐκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938, διορθωθείσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφώνως με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὸν προκηρυχθέντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὕλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθῆκης, ἐπίσης τὰ θέματα τοῦ εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνος καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶναι πραγματικὰ κατὰλληλον διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ρέουσαν δημοτικὴν. Ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται \$0.60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ ἘΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ. — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ.—Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. ἢ Ε'. Τάξιν. Ἀριστεύσαν εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν Διδασκ. Βιβλίων καὶ ἐγκριθέν ὡς τὸ μόνον κατὰλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ἐπταετίαν. Νέα ἔκδοσις, Γ', ἐπηρεξημένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἐἵναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὀριζομένην ὕλην εἰς

τὰ Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἱστορίαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἑλλάδος, με στοιχεῖα γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχὰς, τροπάρια καὶ ἔθνικα ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς με ἴσος ἀπλὴς καθαρευούσης, ἀπλοποιημένον. Ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικὸν διὰ παιδιά τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Ἐἵνε συντεταγμένη εἰς γλώσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, —οὔτε ἀρχαῖζουσαν, οὔτε υπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥραϊα γράμματα πρὸς εἰκόλαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἀπλοῦν, λιαν διηγηματικὸν ὕψος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστοῦσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικά διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστον λέξεων, ἔθνικα ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εἰκόλαν τοῦ διδάσκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιά τῆς Γ'. ἢ Δ. Τάξεως. Με διηγηματικὸν ὕψος, γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ρέουσαν—οὔτε ἀρχαῖζουσαν, οὔτε υπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, με τρόπον ποὺ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ με εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ἀισθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἐνδοξον Ἑλληνικὴν φυλὴν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικα ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Με ὕψος τετηνὸν καὶ γλῶσσαν ἀπλουσιάντην ἀναγράφονται εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο Ἀναγνωστικὸν διὰ ὅσα ὁ ἐδῶ Ἑλληνόπαις πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθῆκης. Ἐχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ἰδίᾳ εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχὰς, διδάγματα, συγκεντρωτικάς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας ὁσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Τὰ ὥραϊότερα κεφάλαια τῆς Καινῆς Διαθῆκης περιλαμβάνονται εἰς ὕψος τετηνὸν καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἀπλουσιάντη, εἰκόνας πολλὰ καὶ καλλιτεχνικά. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικά καὶ εἵναι αἱ προσευχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνοπαις. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κομικῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θρησκευτ. Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Με ἀπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδίων. Εἰκόνας, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ' ἢ Ε' Τάξεως. Ἐκδοσις ἐπὶ ἀρίστου στυλποῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers, 240 WEST 23rd STREET NEW YORK